67ste JAARGANG No. 8016 WOENSDAG 15 NOVEMBER 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Reductie 3858
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Rafael Simon Urbina en tien medeplichtigen zonder vorm van proces terechtgesteld

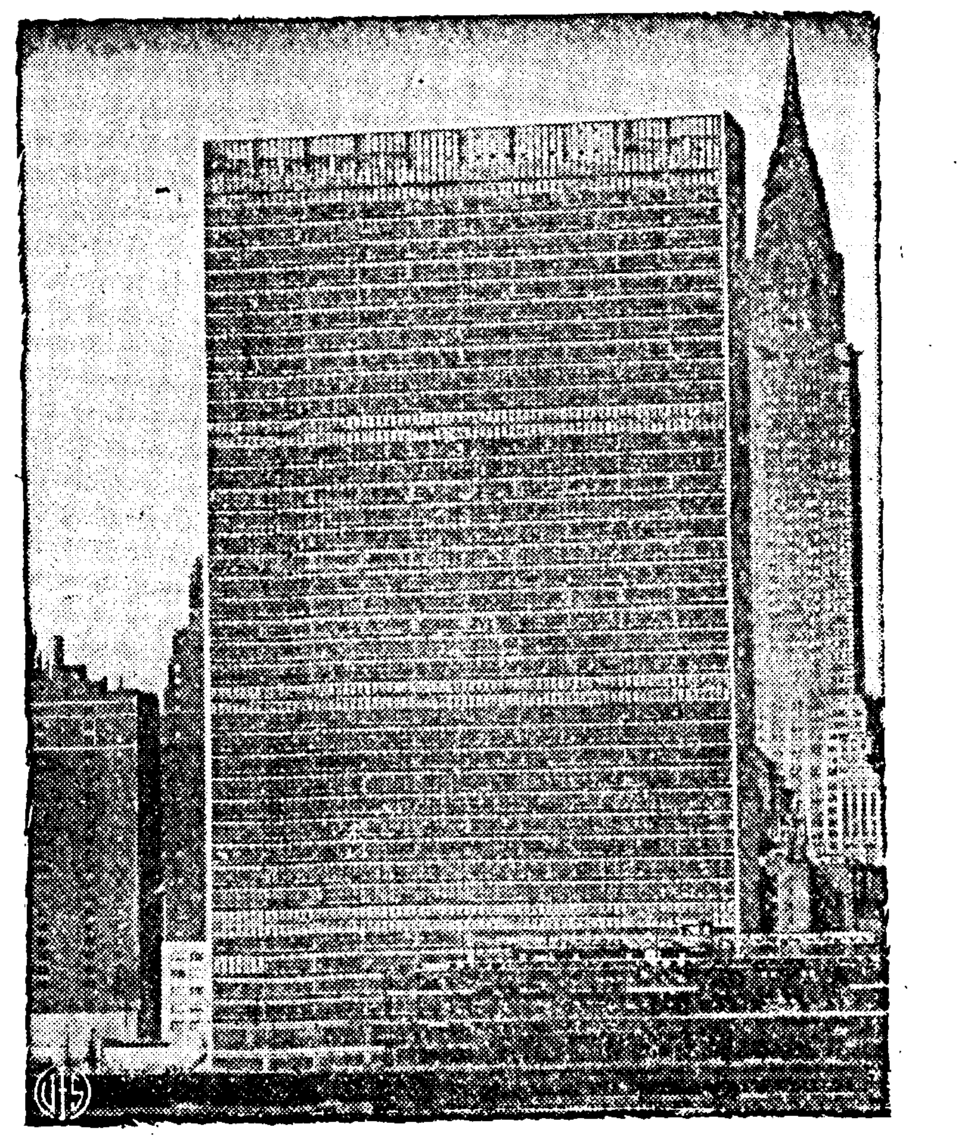
Caracas — Volgens een bekendmaking van een woordvoerder van de Venezolaanse regering had een groep van 20 gewapende mannen de president van de junta brutaal afgeranseld voor hij naar een leegstaand huis werd gesleept. Hier werd hij in de rug geschoten. De leider van de groep, Urbina, overleed, zoals reeds gemeld, na zijn arrestatie. De groep wachtte de president buiten zijn woning op en hield zijn auto tegen.

In Caracas is een uitgaansverbod van vijf uur des namiddags tot zes uur des ochtends ingesteld. De onschendbaarheid van woning en post, persoonlijke vrijheid en vrijheid van beweging is opgeheven. In 1946, toen Urbina in ballingschap was, werd hij schuldig bevonden aan ongeoorloofde speculaties. Bij het daarop volgende onderzoek werd rechtsvervolging ingesteld tegen een aantal vroegere regeringsambtenaren wegens wanbeheer van openbare fondsen.

A.F.P. meldt nader, dat Urbina werd neergeschoten, toen hij zich meester wilde maken van het wapen van een der politiemannen, die hem bewaakten. Volgens Radio El Universo van Bogotá zijn Urbina en tien medeplichtigen zonder vorm van proces terecht gesteld. Officieel was te Caracas medegedeeld, dat Urbina werd neergeschoten, toen hij een van zijn bewakers trachtte te overmeesteren. Een onbekend radio-station, waarvan men vermoedt, dat het Venezolaans is en dat men Dinsdag te Bogotá kon beluisteren, viel de regering in Caracas heftig aan en beweerde, dat het in de hoofdstad en in verscheidene andere steden tot incidenten gekomen was.

Niet medeplichtig

Havana. — Rómulo Betancourt de oud-president van Venezuela en verbannen leider van de buiten de wet gestelde Acción Democrática, heeft Dinsdag te Havana verklaard, dat zijn partij niets te maken heeft met de moord op Chalbaud, het hoofd van de Venezolaanse militaire Junta. De verklaring van Betancourt, die moord als politiek middel veroordeelt, is door de Venezolaanse ballingen te Havana verspreid.

DE TEMPEL DER WERELDEENHEID. — De New Yorkse zetel van de Verenigde Naties, het zinnenbeeld van internationale hoop op vrede en wederzijdse begrip van alle volkeren ter wereld groeit op East River Drive gestadig omhoog. Ondanks oorlogsgerommel in het Verre Oosten, ondanks gestadige pogingen van Rusland om haar invloed te breken, gaat het met het gezag der V.N. als met deze, haar woonplaats: het klimt gestadig.

In ijzige koude rukten de V.N. troepen verder voorwaarts.

Tokio — Dinsdag rukten de verbonden troepen in Noord-West-Korea onder ijzige koude voorzichtig op. De linies van de geallieerden worden thans recht getrokken. Op het Oostelijke uiteinde van de linies waren Amerikaanse mariniers slechts zes kilometer verwijderd van het bekken van Tsjosin. Patrouilles van de zevende Amerikaanse divisie hebben de Oostgrens van het naburige bekken van Foesan bereikt. Zuidelijke eenheden zijn gevorderd tot Haptoem, ongeveer 30 km. ten Noorden van de 41e breedtegraad en 70 km. van de kust.

Amerikaanse superforten wierpen 140 ton bommen op nog intact gebleven bruggen over de Jaloe. Manschappen van de eerste Amerikaanse cavaleriedivisie zouden Jongbjon en Wonni in Noordwest-Korea zijn binnengetrokken. In de Zuidelijke punt van het bekken van Tsjosin namen Amerikaanse mariniers Hagaroeroe in. Meer naar het Oosten ontmoetten Amerikaanse infanteristen matige tot zware tegenstand, toen zij door de met een dunne ijslaag bedekte Oengi waadden. De tegenover het eerste Amerikaanse legercorps staande troepen van de tegenstander blijven terugtrekken en laten hun stellingen in de steek zonder een schot te lossen, aldus melden frontberichten.

De gevechten in Korea, waar de verbondenen per parachute met winterkleding bevoorraad zijn, waren Woensdag hoofdzakelijk beperkt tot patrouille-activiteit. Een woordvoerder van het eerste Amerikaanse leger verklaarde, dat het Noordelijke leger door de Chinezen wordt gereorganiseerd en thans weer enig divisie-verband toont.

Blijkens een communiqué van generaal MacArthur schoten kanonniers van vliegende superforten Dinsdag boven de Jaloe een straaljager neer van een groep van ongeveer 15 van Russisch type.

Meer Engelsen arriveren.

Tokio — Een 500-tal man Britse infanterietroepen is vandaag per troepenschip voor Poesan aangekomen. Zij zullen vermoedelijk Woensdag aan land gaan.

Lake Success — De Veiligheidsraad zal Donderdag bijeenkomen om de klacht over Chinese interventie in Korea te bespreken. De Raad besloot op aandringen van de Amerikaanse delegatie het debat voort te zetten.

De Nationalistische Nepalese Congres-partij strooit pamfletten uit boven de hoofdstad

Razaoel. — Vliegtuigen van de nationalistische Nepalese Congrespartij hebben boven de hoofdstad van Nepal, Katmandoe, pamfletten uitgeworpen, waarin gezegd werd, dat de hoofdstad gebombardeerd zal worden, indien de regeringstroepen de strijd voortzetten. De hoofdstoot van de nationalistische troepen is gericht tegen Bhaira, de poort naar West-Nepal. Naar gemeld wordt beheersen de nationalisten thans een deel van de stad Biratnagar, de op twee na grootste stad van Nepal.

De Nepalese ambassadeur in New Delhi heeft Dinsdag verklaard, dat het niet mogelijk is, dat een huwelijk tussen Prins Gyanendra en een kleindochter van de premier is voltrokken, daar volgens de Hindoeritus in deze maand geen huwelijken gesloten worden.

Het huwelijk

Benares. — Prins Gyanendra, de 3-jarige kleinzoon van de naar India gevluchte Nepalese koning, is gehuwd met een dochter van de minister-president, zo verluidt het uit een bron te Benares, die nauw contact onderhoudt met Nepalese kringen Het bericht kon niet uit andere bron worden bevestigd. Prins Gyanendra, die de vorige week werd gekroond, zou volgens de Swajamvara (een oude Hindoerite, waarbij de bruid haar man kiest) in de echt zijn verbonden.

Het is niet bekend hoe oud de bruid is. Kinderhuwelijken zijn in Nepal toegestaan. Het huwelijk zou zijn gesloten, omdat geen ongehuwde de troon mag bestijgen.

Recht tot het hart

— De afgoden, welke de menigte zich uitkiest, zijn immer lelijk en bot, omdat zij er zich anders onmogelijk in zou herkennen.

STRIJD IN TIBET NIET GESTAAKT

's-Gravenhage. — De officiële radio van India, de All India Radio, heeft Dinsdag een tegenspraak omgeroepen van het bericht dat de strijd tussen Tibet en China zou zijn gestaakt. Radio-India ontkent, dat een woordvoerder van de Indiase regering iets dergelijks zou hebben gezegd. In officiële kringen te New Delhi hecht men geen geloof aan de beweringen, dat de Chinese troepen Lhase zouden zijn binnengerukt. De regering te New Delhi heeft haar vertegenwoordiger te Lhasa verzocht een onderzoek in te stellen.

Tevoren werd uit Kalimpong nog gemeld, dat er een voorlopige overeenkomst was gesloten, die nog door het Tibetaanse parlement moet worden goedgekeurd. waarbij Tibet de Chinese suzereiniteit erkent en China de verantwoordelijkheid voor Tibets buitenlandse betrekkingen en verbindingen op zich neemt. China zal een symbolische strijdmacht in Tibet houden, doch zal zich niet bemoeien met de Dalai Lama en de Pantsjen Lama, de hoofden van de Tibetaanse theocratie. China zal op eigen kosten een wegennet door Tibet aanleggen en onderhouden.

HET RODE VREDESCONGRES

Londen. — Dinsdagochtend waren de 400 toegelaten gedelegeerden naar het vredescongres te Sheffield (er waren 1.900 uitgenodigd) bezig hun koffers te pakken en reisgelegenheid te zoeken om Donderdag in Warschau te kunnen zijn. Zij zullen Engeland Woensdag verlaten, voor het merendeel met het Poolse schip „Batory" van de Gdynia-Amerika-lijn, dat de Engelse haven zal aandoen. Zij zullen te Warschau de gasten van de Poolse regering zijn.

De voorbereidingen voor het congres te Sheffield hebben meer dan 300.000 (Ned.) guldens gekost. De ene vergadering, die het congres Maandag te Sheffield heeft gehouden, werd voornamelijk besteed aan besprekingen over de reis naar Warschau. Tijdens een korte demonstratie spraken de Spaanse schilder Pablo Picasso en dr. Hewlett Jonhson, de „rode deken" van Canterbury. De toehoorders applaudiseerden luid voor hen, die het communisme en de Sovjet-Unie, prezen, doch juichten eveneens toen de Amerikaan John Rogge, een lid van het onder communistische leiding staande vredescomité, verklaarde ongeruster te zijn over de „concentratie van politieke macht in de Sovjet-Unie dan in de Verenigde Staten".

„Ik geloof niet, dat een van deze beide machtsconcentraties heilzaam voor de wereld kan zijn", zeide hij. Rogge verklaarde Joegoslavië te hebben gesteund, omdat hij van oordeel is, dat dit land zich buiten beide machtsconcentraties houdt. Hij zeide te hopen, dat China hetzelfde zou doen. Rogge zal met zijn echtgenote aan het congres te Warschau deelnemen. Hij verklaarde tegenover Reuter, dat hij daar een resolutie zal indienen om Noord-Korea tot agressor te verklaren.

EXCOMMUNICATIE

Vatikaanstad. — Het Vatikaan heeft vandaag de ex-communicatie bekend gemaakt van drie katholieke geestelijken in Joegoslavië, die „ongehoorzaam bleven, ondanks herhaalde vermaningen."

Volgens de laatste gegevens van het Vatikaan zijn in Joegoslavië na de oorlog 22 katholieke geestelijken terechtgesteld en 1.726 tot gevangenisstraffen veroordeeld.

het nieuws van vandaag

De Mohammedaanse landen, die tijdens en na de laatste Wereldovrlog in een nieuw en meer onmidellijk contact met de Westerse wereld getreden zijn, hebben bij dit contact gewoonlijk een niet al te best figuur geslagen. Eeuwen van slaperige isolatie onder de tropen zon waren oorzaak dat toen dit isolement door het opengooien der wereld communicatie verbroken werd, deze landen geen gelijkwaardige partners waren in de internationale race.

Een duidelijk bewijs van die achterstand werd geleverd in het Palestina conflict, toen de gezamelijke Arabische landen niet in staat bleken de militaire krachtmeting met een kleine bevolkingsgroep, ten hunne gunste te beslissen.

Veel meer bewijzen voor hetzelfde kan men putten uit de machteloosheid van die landen om de enorme rijkdommen aan grondstoffen, waarover zij beschikken, zelfstandig te benutten tot opbouw van eigen economie.

De correspondent van „The Times" te Karatsji meldt in dit verband dat de Pakistanse minister van financiën, Ghoelam Mohammed, in de door hem in zijn functie van voorzitter van de internationale Islamietische conferentie gehouden slotrede, waarmede deze te Teheran gehouden bijeenkomst werd beëindigd, o. m. verklaarde, dat de Mohammedaanse wereld zich thans voor een kruispunt bevindt. Op de conferentie te Teheran waren 10 landen uit het Midden-Oosten en Indonesië vertegenwoordigd.

„De Mohammedanen", aldus Ghoelam Mohammed, „hebben het thans in eigen handen om hetzij een steunpilaar te worden van een vermoeide en door moeilijkheden geplaagde wereld, hetzij onder te gaan aan hun onbekwaamheid om verbetering in hun toestand te brengen. Tenzij zij weer worden begeesterd door de van dynamiek doortrokken idealen, welke 1300 jaar geleden te onzer beschikking werden gesteld, zal de Islam slechts een met de mond en niet met het hart beleden godsdienst zijn".

Minister Mohammed drong er bij de deelnemers van de conferentie op aan zich voor ogen te stellen, dat zelfs buitenlandse hulp en leningen nergens toe zouden leiden, indien de Mohammedaanse landen niet in de eerste plaats zichzelven hielpen en zorg droegen voor een doelmatig bestuur, geschraagd door eerlijke ambtenaren.

Mahomedaanse landen

Het thema van Ghoelam Mohammeds slotrede had reeds vele malen eerder op de bijeenkomsten te Teheran gedomineerd. Reeds eerder had minister Mohammed een beschrijving gegeven van de ontmoedigende toestanden, die in de Mohammedaanse landen heersen. Ook had hij de traagheid en sloomheid betreurd, waardoor het zelfvertrouwen en het geloof van de Mohammedaanse volken werden ondermijnd. In dit verband noemde hij voorbeelden van andere volken, die over minder hulpbronnen en economische mogelijkheden beschikken en die geografisch ongunstiger zijn gelegen, doch die, in tegenstelling tot de Islamieten een betrekklijke economische welvaart genieten. Hij drong er bij de Mohamedanen op aan een goed gebruik te maken van de te hunner beschikking staande krachten op geestelijk en materieel gebied.

Zehid Hoesain, gouverneur van de Bank van Pakistan en leider der Pakistanse delegatie, liet zich in overeenkomstige zin uit. Hij waarschuwde, dat de door de Mohammedaanse landen opgestelde plannen voor economische ontwikkeling tot mislukking zijn gedoemd, tenzij de uitvoering ervan berust bij betrouwbare en doelmatig werkende ambtenaren. Ook vestigde hij de aandacht op het ernstige gebrek aan ervaren economen, dat in de Islamietische staten bestaat. „Dit euvel", aldus Hoesain, „moet tot elke prijs teniet worden gedaan, daar het ons anders ernstige schade zal berokkenen".

Het Bestuur beantwoordt de talloze vragen der Staten.

En doet talloze beloften, die schuld maken.

De Procureur Generaal J. J. A. Ellis nam na de Voorzitter van het CA.B. het woord om allereerst te spreken over het onderwerp Jeugddelinquentie.

Reeds in 1940 bestonden plannen om dit probleem aan te pakken maar de oorlog verhinderde de verdere afwikkeling van de zaak. Na de oorlog werd de draad weer opgenomen en maakte spr. in opdracht van Gouverneur Kasteel een rapport over dit onderwerp, dat twee ledige voorziening vraagt.

1. Correctie in een inrichting;
2. de nazorg.

Het gesticht is inmiddels op Groot Kwartier begonnen en is in handen van de Eerw, Broeders van Dongen. Dit gesticht heeft echter slechts een voorlopig karakter. De ambachtsschool, waar **Mevr. Delannoy** om gevraagd had, zal inderdaad worden begonnen, enkele machines zijn er al, maar de loods waarin gewerkt moet worden is er nog niet: het geld er voor staat n.l. op de onderhavige begroting.

De heer **Irausquin** vroeg om een efficiënter tegemoettreden van het probleem der dronkenschap. Het Bestuur gebruikt reeds alle clementie. Zelfs recidivisten worden slechts voorwaardelijk veroordeeld in overleg met de psychiater wanneer deze delinquenten zich onder medische behandeling stellen. Ook wordt de z.g. Antabus-kuur reeds toegepast en met succes.

Aan de Veldwachters die niet in vaste dienst kunnen komen wijdt spr een historische beschouwing, die de oorzaak van dit verschijnsel verklaart. Desondanks is er ook onder hen in de loop der jaren een belangrijke verbetering van positie geweest. En dit niet alleen in salaris. Ten tijde van de reorganisatie der politie waren 52 van de 89 in vaste dienst.

Politie zaken

De Heer E. L. Venema, antwoordt op een desbetreffende vraag van het lid **Braam,** dat er op het ogenblik geen arbeidscontractanten meer zijn bij de politie.

Op een klacht van de heer **Kwiers,** dat de eigenaar van een autobus gestraft wordt met intrekking van rijbewijs als een ander de overtreding begaat, antwoordt spr., dat de uitsluitende aansprakelijkheid van de eigenaar een normaal en veelvuldig verschijnsel is.

Het Gouvernement is niet draconisch in zijn maatregelen, maar de overtredingen zijn veelvuldig en getuigen vaak van gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel. Na de nodige waarschuwingen moet er wel tegen opgetreden worden.

Wat de mogelijkheid voor de busjes betreft, **om op andere routes te rijden,** de goede orde eist reglementering der routes, maar iedere twee jaar is er mogelijkheid tot wijziging, mits tijdig opgegeven.

Financiën en Openbare Werken

De Heer J. v. Toorn, die een buitengewoon „geheimzinnig" spreker is, en bovendien de nodige keren in de rede gevallen werd door de argumenten, die de regen op aangrenzende zinken daken roffelde, was vaak zeer moeilijk te volgen.

Hij gaf de Heer **Irausquin** toe dat de begroting zeer onoverzichtelijk is en belooft verbetering voor 1951. Een balans te maken is echter niet wel doenlijk bij de Overheidsfinanciën, omdat er zoveel dingen zijn, die zich financieel niet laten waarderen.

Wat de behandeling van de begroting in hoofdstukken aangaat, antwoordt spr. de heer **Amelink,** dat dit voor 1951 niet meer mogelijk is daar deze al is opgemaakt en voor 1952 voorziet spreker reeds gescheiden begrotingen voor eilanden en gebiedsdeel, zodat het moeilijk is, op dit punt toezeggingen te doen.

Wat de controle op 's Lands inkomsten en uitgaven betreft ziet spr. meer heil in het vaststellen van de rekeningen door een buiten het ambtenarencorps staande persoon, dan in controle achter af door een rekenkamer.

De achterstand in het innen van belastingen is een feit. Het Bestuur wil trachten bij het innen zoveel mogelijk gebruik te maken van de werkgevers, waardoor die achterstand in de toekomst zoveel mogelijk vermeden kan worden.

Op de vraag van de heer **Braam,** wat de Belasting deskundige eigenlijk doet, wordt gezegd dat hij bezig is met de herziening van het belastingstelsel en dat dit speciaal herziening van de kinderaftrek ten gevolge zal hebben. Hierdoor komt spr. op het punt door de leden **Debrot** en **Amelink** aangeroerd: de kinderaftrek te verhogen van *f* 75.— — *f* 300.—. Spr voelt meer voor belasting aftrek m.a.w. dat de reductie in mindering van de belasting geschiedt.

Wat de kwestie van de Surplus-goederen betreft, de cijfers van het lid Gerharts kloppen inderdaad met die van het Bestuur. Maar reeds Ir. Grote had gezegd dat die cijfers globaal waren. Men zal wachten op de definitieve opgave van de rekenkamer, en de kwestie later opnieuw bij de Staten aan de orde stellen.

Naar aanleiding van een vraag van de heer Braam zegt spr. nog, dat er *f* 2.500.000 onbelegd kapitaal is bij de Postspaarbank.

Openbare werken

Over de personeelsbezetting ter O.W. is overleg gaande tussen dit Departement en het C.A.B.-lid. De arbeidscontrolleur is, ondanks de bazen, noodzakelijk omdat de bazen meewerken en niet overal gelijk kunnen zijn.

De enige manier, waarop ambtenaren van D.O.W. bijverdienen en met verlof bijverdienen, is door het maken van tekeningen voor particuliere gebouwen. Het Bestuur juicht dit toe, omdat het daardoor makkelijker goed te keuren tekeningen krijgt. Dat er enige preferentie voor deze tekeningen zou bestaan bij het verkrijgen van de goedkeuring, ontkent spreker.

Naar aanleiding van een vraag van Mr. **I. C. Debrot** zegt spr. dat het bestuur voor het bouwen van **belangrijke percelen** overweegt van haar exclusieve erfverpachting af te wijken en tot verkoop over te gaan.

Voor het probleem der fietspaden komt „een andere oplossing".

Voor de straatverlichting is een uitgebreid plan in uitvoering.

Het door de Staten ten tweede male geopperde voorstel tot oprichting van een **autocentrale,** wordt door het Bestuur geen oplossing geacht van de problemen, die aan de dienstauto's verbonden zijn.

Onderwijs en Sociale Zaken

Het C.A.B.-lid **Dr. J. R. Arends** die een minder zelfstandige indruk maakte, gezien het feit, dat het Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkelingen en het Hoofd van het Departement van Sociale en Economische Zaken als paladijnen achter zijn stoel stonden, om hem van spreekmateriaal te voorzien,, verklaart, dat het Bestuur sympathiek staat t.o. het voorstel van het lid **Debrot,** het propageren van het papiament. Het is echter moeilijk het als eis voor benoeming te stellen aan ambtenaren, die geen landskinderen zijn. Zeker moeten echter ambtenaren die veel met het publiek in aanraking komen, het leren.

Wat het **Vakonderwijs** betreft, antwoordt spr. aan ditzelfde lid, dat de leerlingen daar op school toe aangemoedigd **worden, en dat er ook beroeps**voorlichting wordt gegeven. De voorwaarden tot toelating kunnen echter ondanks het verzoek van de heer **Irausquin** niet verlaagd worden: 6 jaar L.O.B.; is het minimum, om dit onderwijs met vrucht te kunnen volgen.

Op het verwijt van het lid **Gerharts,** dat zekere onderwijzers zaken zouden doen, antwoordt spr. slechts, dat dit verboden is krachtens art. 32 van de Onderwijswet.

Hetzelfde lid zegt ook het telegram van de heer **Inspecteur** niet goed gelezen te hebben. Daar stond in dat hij tot Dinsdag dacht te blijven. Nu werd hij plotseling teruggeroepen door de begrotingsbehandeling van Maandag. Wat het onderzoek naar de mogenlijkheid van een ambachtschool op Bonaire betreft, was hij gezonden door spreker zelf.

Als voorzitter van de examencommissies had de Inspecteur krachtens art 258 van de Onderwijsverordening recht op vergoeding.

Het feit dat er scholen waren die **zonder leermiddelen** moesten beginnen, weet spreker aan de late behandeling der begroting.

Decentralisatie der scholen, die het lid **Amelink** gevraagd had is nu nog niet mogelijk. De **school van Piedra Plat** staat op de huidige begroting ter aanname.

Sociale zaken

Kinderbijslag zal in overweging genomen worden. Wat het **Rapport Esveld** betreft wil het Bestuur een expert ter uitvoering laten uitkomen. Het zal hierover met de Staten overleg plegen.

Huurkoop der volkswoningen kan slechts voor de landskinderen mogelijk zijn, omdat die hier zeker blijven.

De opleiding der administratieve ambtenaren zal binnenkort herzien worden.

De **sociale regelingen voor schepelingen** zijn over het algemeen hetzelfde of beter dan die van andere arbeidersgroepen. Hun ziekteregeling is echter ongunstiger en het Bestuur is bereid deze materie gunstiger te regelen.

Een **Mulo op Barber** is niet wel doenlijk een **school** voor **achterlijke kinderen** wacht op een gebouw. De leerkrachten zijn er al.

De jeugd is de toekomst.
Bezoekt de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950.

Een middag vol van toorn en kwade woorden.

De middagvergadering begon om ongeveer kwart over twee. Deze vergadering kenmerkte zich door de vele krasse woorden, die van zeer persoonlijke aard waren. Moeten wij deze woorden geloven dan zitten er zowel in het C.A.B. met deszelfs bestuursgemachtigden als in het Statencollege lieden, die er zeker niet thuishoren. In het Statencollege zitten dan o.a. een Polydor sin cuero, een Ali Baba, een Bassa van Tunis, een prul, een nul, een niet-geacht medelid, een gin-vermouth spreker, een Hendrik VIII (niet als vrouwenjager, maar als koppensnijder), een stiefmoeder, een ongekroonde keizer enz. enz.

Soms sloeg de toorn der sprekers zo hoog dat men bijkans van een bezetenheid kon spreken. C.A.B.-lid Henriquez had zwaar last van de Braam-ziekte en Statenlid Marchena daagde in een enorme veelsprakigheid zijn tegenstander Gerharts bijkans op de vuist.

„Waar gaat wij naar toe", zou de heer Braam zeggen. Het antwoord is: wij gaan naar de verkiezingen toe en vandaar dat er in deze begrotingsbehandeling veel sloop, wat er niet thuis hoorde, maar dat verkiezingspropaganda was. En bij verkiezingspropaganda kijken velen niet te nauw. Komen dikwijls de minder schone hartstochten om de hoeken. Evengoed kan het met bovenstaand zo gevarieerd gezelschap een vrolijke verkiezingscampagne worden.

De Indische pensioentrekkers

Het woord was nog steeds aan C.A.B.-lid Arends, die de Indische pensioentrekkers behandelde. Deze quaestie is in studie en zal in alle redelijkheid worden opgelost. Men heeft de pensioentrekkers in drie groepen verdeeld: de behoeftigen, de minder behoeftigen en de kapitaalkrachtigen. Er zal voor de twee eerste groepen naar rato steun gegeven worden. Dit ligt althans in het voornemen.

Bonaire krijgt een tweede dokter

Het C.A.B.-lid Henriquez zegde toe, dat er gezorgd zal worden voor een tweede dokter voor Bonaire en als het enigszins kan iemand met internistische ervaring. Over het niet toelaten van de heer Marten als dokter op Curaçao gaat de heer Henriquez uitvoerig in en hij toont aan dat volgens de wet het niet mogelijk is deze man toestemming te geven de dokterspraktijk te oefenen. Een uitzondering zou betekenen ingaan tegen de geest van de wet en zou verregaande consequenties mede brengen.

De Polak-quaestie

Fel en langdurig reageert het CA.B.-lid over de quaestie van het ontslag van dr. Polak, dat volgens de heer Braam onrechtmatig geschiedde. De heer Henriquez ontkent, dat er een geheim request is en verklaart dat alles volgens de normale weg onderzocht is door het Bestuur. Deze ambtenaar was in tijdelijke dienst en werd reglementair na vele waar gebleken klachten ontslagen.

Een Landshospitaal

Ook de heer Henriquez vindt een landshospitaal een prachtig idee, maar hij wijst daarnaast op de enorme financiële consequenties. Een hospitaal van het gouvernement eist een zeer grote kapitaalsinvestatie (15 millioen gulden). Ook de exploitatiekosten liggen zeer hoog, vooral met lekenbezetting. Hij denkt, dat ook de hospitalen van de C.P.I.M. en de Lago niet uitkomen en dat daar dik geld bij moet. Ook de opleiding van

Verklaring van de D. P.

Democratische Partij, Curaçao, sloot overeenkomst met Partij van de Arbeid, Nederland.

Het Bestuur van de Democratische Partij heeft reeds geruime tijd gezocht naar contact met vooruitstrevende politieke groeperingen in Holland, met het doel te geraken:

tot een beter begrip van elkanders staatkundige wensen en moeilijkheden,

tot versterking van het gezamelijk streven naar een duurzame samenwerking tussen Nederland en de Nederlandse Antillen, in het geestelijk en materieel belang van de bevolking der beide gebieden,

en tot versterking van het streven naar sociale gerechtigheid.

Het bleek dat de wensen en gedachten der Democratische Partij op deze punten gedeeld worden door de Partij van de Arbeid in Nederland. Door persoonlijk contact werd deze indruk nog bevestigd.

Het doet het Bestuur van de Democratische Partij dan ook groot genoegen te kunnen berichten, dat als gevolg van een en ander, een verstandhouding tussen de Besturen van beide Partijen is tot stand gekomen, waarvan de punten als volgt zijn geformuleerd:

1. De Partij van de Arbeid in Nederland en de Democratische Partij in Curaçao streven beide naar een duurzame samenwerking tussen Nederland en de Nederlandse Antillen, in het geestelijk en materieel belang van de bevolking der beide gebieden.

2. Ter bereiking van het doel en tot versterking van het streven naar sociale gerechtigheid hebben de beide partijen besloten een goed contact te bevorderen.

3. Zij zullen daartoe o.a. over en weer een persoon aanwijzen, die een regelmatig contact met het bestuur van de andere partij onderhoudt en de voorlichting van die partij in het algemeen zal verzorgen.

4. De partijbesturen zullen voorts elkander voorlichten en raadgeven in zake alle politieke vraagstukken, die van invloed kunnen zijn op de verhouding tussen de beide gebieden in het algemeen en op die tussen de beide partijen in het bijzonder.

5. Zij zullen hun publicaties uitwisselen.

6. Hun vertegenwoordigers in gemeenschappelijke lichamen zullen streven naar een zo nauw mogelijk contact en naar de vorming van een gemeenschappelijk standpunt in de belangrijke politieke vraagstukken, die beiden aangaan.

* * *

Elk van beide Partijen blijft geheel en al onafhankelijk en verantwoordelijk voor het eigen beleid. Er heeft geen gelijkschakeling, noch inschakeling plaats.

Elk van beide Partijen zal haar eigen omstandigheden, haar eigen doelstellingen en haar eigen middelen tot het bereiken daarvan behouden.

Daar echter, waar het program der Partijen parallel gaat, zoals vermeld, zal gestreefd worden naar nauwer contact, naar beter begrip en waar zulks mogelijk is, naar de vorming van een gemeenschappelijk standpunt in de belangrijke politieke vraagstukken, die beiden aangaan.

* * *

Het Bestuur van de Democratische Partij is zich bewust van de misverstanden, die hier en daar helaas nog zijn blijven hangen, grotendeels als gevolg van opzettelijk verspreide valse geruchten, omtrent de houding van de Democratische Partij ten opzichte van Nederland en de Hollanders. Het was voor politieke tegenstanders zo aanlokkelijk de strijd tegen enkele reactionnaire Hollanders voor te stellen als een uiting van antipathie tegen alle Hollanders.

Gelukkig echter zijn deze misverstanden inmiddels zo goed als geheel verdwenen.

Nogmaals zij hier uitdrukkelijk herhaald, dat de Democratische Partij de partij der samenbinding wil zijn van alle bewoners van Curaçao, ongeacht hun kleur, geboorteplaats of godsdienst, die oprecht streven naar vrijheid en recht.

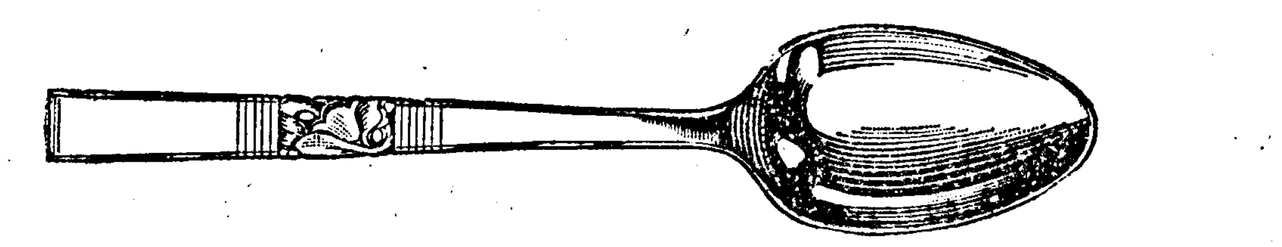
Op die basis is de Democratische Partij opgericht. Op die basis gaat zij verder.

* * *

De Democratische Partij doet een beroep op alle vooruitstrevende Curaçaoenaars, Hollanders en Surinamers al tezamen — om dit streven krachtig te steunen.

Gezamenlijk zullen wij werken aan de toekomst van het Koninkrijk, aan de toekomst van de Nederlandse Antillen, aan de toekomst van ons allen.

Het Bestuur van
de Dem. Partij.

Waterstofbom zal de aarde nooit geheel kunnen verwoesten.

Maar binnen een straal van 30 K.M. is de uitwerking funest.

De ouderwetse atoombom ontleende hare energie aan de splijting van uranium of plutonium, die plotseling in een ketting-reactie werd vrijgemaakt doordat een voldoende hoeveelheid van dit materiaal door neutronen werd getroffen, schrijft Dr. L. H. A. Bremmers in „de Tijd". Deze neutronen zijn in voldoende mate in de atmosfeer aanwezig als product van de cosmische straling, zodat het ontstekingsmechanisme van deze bom „slechts" berustte op het snel bij elkaar brengen van twee niet-actieve hoeveelheden tot een massa, die afmetingen had, groot genoeg om de ketting-reactie te laten verlopen.

De waterstof- of H-bom nu gaat van een andere gedachtengang uit. De physici weten, dat de heliumkern de grootste bindingsenergie heeft en mitsdien het grootste massaverlies, van 0,7%.

Ter vergelijking diene dat bij de splitsing, welke plaats vond in de atoombom, oude stijl, slechts een massaverlies van 0,1% omgezet kon worden in energie, van welke energie slechts 0,1% „nuttig" kon worden besteed. De H-bom, die een rendement van 100% levert, zal dan ook minstens 700 maal krachtiger zijn bij eenzelfde hoeveelheid explosieve stof. De opzet nu is deze, dat men tracht langs kunstmatige weg een heliumkern te formeren en de wegens het massaverlies vrijkomende energie voor „speciale doeleinden" te gebruiken. De natuur nu geeft ons daarvoor een recept, dat evenwel in die vorm niet bruikbaar is: de zon en de sterren putten hun machtige energie uit een kernproces, waarbij met koolstof als „katalisator" vier protonen tezamen worden gebracht tot helium bij zeer hoge temperatuur — ongeveer 20 millioen graden Celsius — en de energiewinst uit het massaverlies in straling wordt omgezet. In het kort gezegd wil men de zon nabootsen. Nu lukt dit niet zo erg gemakkelijk, want voor het energieproces, als boven beschreven, heeft de zon ongeveer 50 millioen jaren nodig en daar een bom iets sneller dient te ontploffen, zal men een andere weg dienen in te slaan.

Nodig blijft de zeer hoge temperatuur, want dan alleen kan een dergelijke reactie inzetten. Voorts moet de reactie zeer snel aflopen, want in het tegenovergestelde geval is het ontploffingseffect nihil. Men beschikt nu inderdaad over kernreacties die snel verlopen en de nodige energie opleveren. Uit de tabel, waarin men de verticale elementen moet verbinden met die in de hoeveelste horizontale rij om het bijbehorende resultaat te verkrijgen — afgezien van de bijproducten —, ziet men duidelijk, dat het proces H1+H1—H2 te langzaam verloopt en dus voor de bom onbruikbaar is. Men moet dan ook beschikken over voldoende hoeveelheden deuterium (H2) en tritium (H3) om in zeer korte tijd helium met atoomgewicht 4 te kunnen vormen, waarbij dan grote hoeveelheden energie vrijkomen.

Er blijft evenwel de moeilijkheid om de hoge temperaturen op te wekken, waarbij de reacties plaatsvinden. De oplossing van dit probleem zal wel een van de belangrijkste zijn, die moeten worden gevonden. In elk geval zal het „aansteken" van dit proces wel moeten gebeuren door de ouderwetse atoombom als lucifer te gebruiken.

Verscheidenen verliezen zich in fantasieën en voorspellen, dat het gebruik van de H-bom de aarde in een ster of een zon zou kunnen doen veranderen. Wij kunnen U een kleine en magere geruststelling geven: wat er ook gebeurt, dat niet. De energie, die in het inwendige van de zon door dergelijke processen wordt vrijgemaakt, zal niet direct door het oppervlak van de zon heen naar buiten treden, doch op haar weg naar de buitenrand vele malen gebruikt, verbruikt en opnieuw geproduceerd worden, waardoor het ongeveer 10.000 jaren duurt voordat een in het inwendige van de zon opgewekte straling naar buiten treedt en gedurende deze tijd de zon op temperatuur houdt. Het is natuurlijk duidelijk, dat de afmetingen van de zon of de ster daarbij een grote rol spelen, want is de afmeting van het hemellichaam klein, b.v. het 10e deel van de zon, dan zal de straling snel verdwijnen en niet in staat zijn de temperatuur op dat peil te houden, nodig om het „heliumproces" te laten voortduren. Zij koelt af en wordt een donker lichaam. Het is dan ook volmaakt duidelijk, dat de aarde te klein is om dergelijke processen, zelfs wanneer ze kunstmatig worden opgewekt, in gang te houden.

Hoewel een H-bom in dat opzicht niet catastrophaal is, is zijn vernietigingsvermogen toch dermate groot, dat het ons voorstellingsvermogen te boven gaat. De opgewekte temperatuur zal zeker tussen de 10 en 20 millioen graden Celsius liggen en zijn hitte-effect zal vernietigend zijn binnen een straal van 30 km. en meer. Ter vergelijking diene, dat catastrofale branden door het hitte-effect van de atoombom in Hiroshima werden veroorzaakt binnen een straal van 1,5 km. Dit effect van de H-bom is dus ongeveer 20 maal groter dan van de ouderwetse atoombom.

Naast de hitte-effect komen nog twee andere verschijnselen, n.l. de effecten, veroorzaakt door de plotselinge luchtverplaatsing en de radio-activiteit.

De verwoestingen, die veroorzaakt kunnen worden door het explosie-effect, strekken zich niet over een zo grote afstand uit als het hitte-effect. Een H-bom, duizend maal krachtiger dan de Hiroshima-bom, zal zware schade toebrengen binnen een straal van 15 km., eveneens ongeveer 20 maal groter dan de explosieradius van de atoombom.

De radio-activiteit, welke uiteraard zeer veel gevaarlijker is dan de andere effecten, wegens de lange duur en de feitelijke onmogelijkheid deze op directe wijze, zonder gebruik van instrumenten, te constateren, bestaat uit twee soorten de eerste, rechtstreeks afkomstig van de door de explosie teweeggebrachte kernreacties, terwijl de tweede soort ontstaat uit de omringende stoffen in wijde omtrek van de trefplaats door inwerking van de door de ontploffing opgewekte radio-activiteit.

De directe kernstraling bestaat uit de componenten, afkomstig van de H-bom, maar tevens nog uit de splijtingsproducten van de atoombom, die de H-bom ontsteekt. Deze kernproducten leiden, wanneer zij in het menselijk lichaam doordringen, tot stralingsziekten en dood. Het is evenwel niet waarschijnlijk, dat deze straling een grote rol speelt bij het veroorzaken van het aantal slachtoffers, daar de werkingradios hiervan in elk geval binnen de sfeer ligt, waarin het hitte-effect dodelijk is.

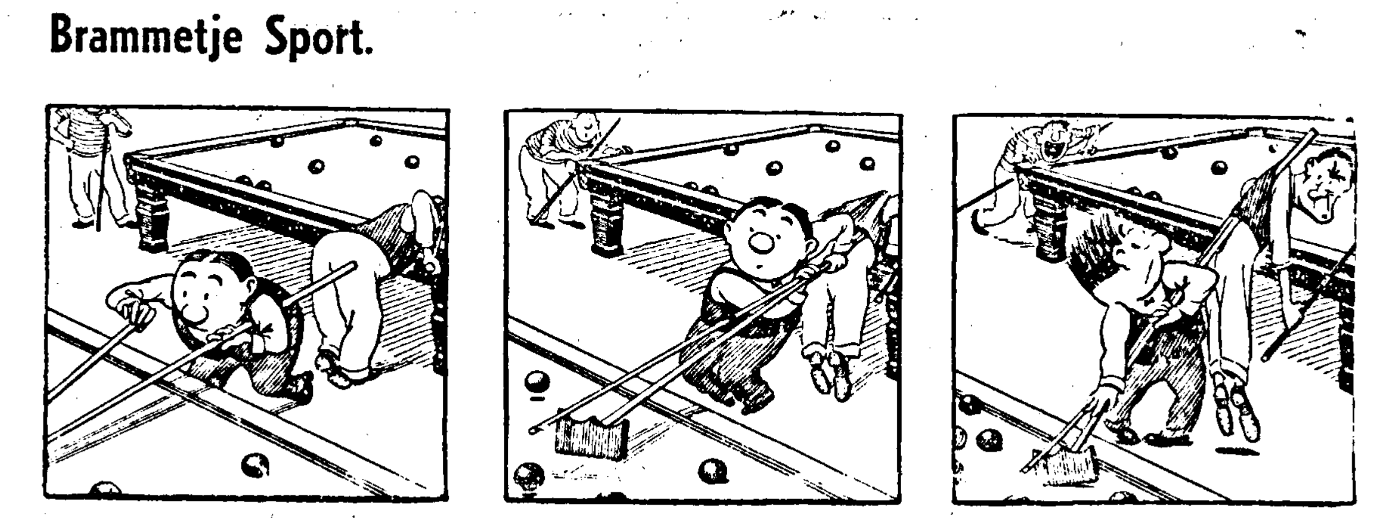
Met de afgeleide kernstraling is het evenwel anders gesteld. Deze ontsaat, behalve uit de radioactieve producten afkomstig van de vernietiging van de bommantel, die zo ontworpen kan worden dat deze radioactiviteit zo „gunstig" mogelijk werkt, voornamelijk uit de radioactiviteit afkomstig uit de ontbindingsproducten van de getroffen gebouwen en de grond, die door de wind over grote afstanden kunnen worden verspreid. Deze radioactiviteit zal de toegang tot het gebombardeerde gebied tijdelijk verhinderen, evenwel vermoedelijk niet voor lange tijd, daar de bestanddelen van de omgeving geen straling leveren met een lange levensduur. De door de explosie veroorzaakte neutronenbui bombardeert echter ook de lucht, met als voornaamste bestanddeel de stikstof, waardoor radioactief stikstof in koolstof wordt gevormd met betrekkelijk lange levensduur, doch vrij ongevaarlijke straling.

Na deze korte uiteenzetting over de fundamentele processen, die in de waterstofbom plaats vinden, voorzover ons dit bekend is, of voorzover wij kunnen gissen, gaan onze gedachten uit naar de vraag of het niet zinloos is te trachten een oorlog te voeren waarin dit wapen metterdaad wordt gebruikt en, zo dit plaats vindt, naar de gevolgen van een dergelijke oorlog.

HET EINDE VAN EEN DOLLE POGING. — Een van de twee schutters, die poogden President Truman te doden. Later woonde de President de onthuling bij van een gedenkplaat voor de Britse Veldmaarschalk Sir John Dill op het Arlington kerkhof.. Als de moordenaars op het moment van dit uitrijden gewacht hadden, was nu Alban Barkley President geweest.

Brammetje Sport.

Indrukken uit de eeuwige stad

(Van een particuliere correspondent)

Op de eerste November, de dag der Dogmaverklaring, hield de Nederlandse Gezant te Rome, Zijne Exc. Jhr. Mr. M. van Weede des middags om half zes ten zijnent een receptie.

Wat er precies te gebeuren stond, was de genodigden natuurlijk weinig bekend, maar het liet zich aanzien, dat het iets bijzonders zou worden. En inderdaad ontbrak het verrassende element niet.

De Gezant en zijn vrouw, die allercharmantste gastheren bleken te zijn, ontvingen ons in hun stijlvolle ambasade en onthaalden ons op een keus van de meest selecte apperetiefs. Alles werd op zijn Romeins rondgediend of kon staande aan het buffet genoten worden.

Aanwezig waren de Nederlandse Minister van Binnenlandse Zaken Mr. Teurlings en de Nederlandse Bisschoppen Mgr. Mutsaerts en Mgr. Hansen die als plegrims te Rome vertoefden. Verder Mgr. Eras, de Indonesische gezant bij de Italiaanse regering, en vele andere burgerlijke en kerkelijke hoogwaardigheid bekleders.

Nadat allen geintroduceerd waren nam de Nederlandse Gezant het woord, en riep allen een hartelijk welkom toe. Minister Mr. Teurlings beantwoorde hem en dankte de gezant voor al hetgeen hij voor de Nederlandse pelgrims en dit Heilig Jaar gedaan had. Hij deelde Zijne Excellentie mede, dat de Nederlandse Regering zijn bemoeiingen op zeer hoge prijs stelde. De samenwerking tussen de gezant en het Nederlands Nationaal Comité voor organisatie van de pelgrims reizen had niets te wensen overgelaten.

Vervolgens richtte de Minister ook erkentelijke woorden tot Mgr. C. Damen van het Nederlands College te Rome en tot de Procurator van de Orde der Kruisheren de Zeer Eerw. Pater P. Rutten voor het verdienstelijke werk, dat zij verrichtten voor het Nationaal Nederlands comité voor Pelgrims van het H. Jaar. De Regering apprecieerde hun activiteit zo zeer, dat het H.M. de Koningin behaagd had, beiden te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Het Bestuur van het Nationaal Nederlands Comité had voor de medailles gezorgd en de Minister spelde deze onder daverend applaus van de aanwezigen de nieuwe Officieren op de borst.

Mgr. Damen dankte, mede namens P. Rutten en memoreerde als merkwaardige omstandigheid, dat dit de tweede keer was, dat hij in dit H. Jaar ten paleize van de Gezant een Orde in ontvangst mocht nemen. Bij de eerste gelegenheid deelde de Gezant in de eer, want toen enige tijd geleden de Groothertogin van Luxemburg een bezoek aan de Paus kwam brengen ontving ter gelegenheid van een receptie bij de Nederlandse Gezant, die tevens Gezant van Luxemburg is bij de H. Stoel, ontving deze het Grootkruis in de Orde van Nassau, terwijl spreker Commandeur werd in dezelfde Orde.

Tenslotte dankte de Gezant mede namens zijn Echtgenote, de Minister voor zijn vriendelijke woorden, waarna het gezellig samenzijn nog geruime tijd werd voortgezet. In een onderhoud, dat wij met de Gezant mochten hebben, bleek deze zeer goed op de hoogte van de Nederlandse Antillen, terwijl hij zeer goed georiënteerd bleek in de plaatselijke omstandigheden.

* * *

Zijn de dagen te Rome in het algemeen overweldigend geweest, onvergetelijk was het moment op de 30ste October waarop Z.H. de Paus een zogenaamde massa audiëntie verleende op het Sint Pietersplein. Naar schatting waren daarbij 300.000 mensen tegenwoordig. Het begon met een processie van Kardinalen en Bisschoppen door Rome naar het Sint Pietersplein, dat fantastisch verlicht was. Toen de stoet het plein optrok, laaide onmetelijke geestdrift op en was de gehele ontzaggelijke vlakte één geweldige juichkreet.

Door luidsprekers werd toen bekend gemaakt, dat de H. Vader vanuit zijn particulier vertrek de menigte zou zegenen. Hoog in het Paleis van San Damaso ging licht aan. Eén enkel verlicht raam op de hoogste verdieping, die geheel in het duister lag. De deuren gingen open en de Paus trad naar buiten. Achter hem sloot een geel gordijn.

De massa juichte en jubelde. Zijne Heiligheid, een witte gestalte, trad naar voren, en wuifde de juichende massa toe. Zegenend gingen zijn handen omhoog en tegelijk daalde een doodse stilte over de mensen zee. De Paus zegende de menigte en toen zijn hand omlaag ging, brak de branding van het gejubel weer los.

Het was een toneel om nooit meer te vergeten.

Advies der Staten op de Ontwerp-Eilanden regeling.

(Over de Gezaghebber)

Artikel 59.

1. De gezaghebber kan niet zijn:
a) vervanger van de Gouverneur;
b) lid of buitengewoon lid van de Raad van Advies;
c) lid van de Staten of van een Volksraad;
d) lid van de Regeringsraad;
e) lid van de rechterlijke macht.

2. Hij mag rechtstreeks noch zijdelings deelhebber zijn in, noch borg zijn voor enige onderneming, ten grondslag hebbende een overeenkomst om winst of voordeel, aangegaan met de Nederlandse Antillen of met enig deel daarvan.

3. Hij mag geen bestuurder zijn van enige onderneming van welke aard ook, in de Nederlandse Antillen gevestigd of aldaar haar bedrijf uitoefenende.

Artikel 60.

Alvorens zijn ambt te aanvaarden legt de gezaghebber in handen van de Gouverneur of van een door deze aangewezen persoon de eed (verklaring) of belofte af:

„Ik zweer (verklaar), dat ik, middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of wat voorwendsel ook, in verband met het verkrijgen mijner benoeming tot gezaghebber iemand, wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven.

Ik zweer (beloof), dat ik, om iets hoegenaamd in deze betrekking te doen of te laten, van niemand hoegenaamd enige beloften of geschenken aannemen zal, middellijk of onmiddellijk.

Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning, dat ik de voor Aruba (Curaçao) geldende wettelijke regelingen steeds zal helpen onderhouden en het welzijn van de Nederlandse Antillen in het algemeen en van Aruba (Curaçao) in het bijzonder naar mijn vermogen zal voorstaan.

Zo waarlijk helpe mij God Almachtig" (Dat verklaar en beloof ik").

TOELICHTING.

Ad artikel 60. Gelijk reeds bij artikel 46 is opgemerkt, is het niet de gezaghebber, die een eilandsverordening vaststelt; het enige, wat hij doet, is haar afkondigen.

De kennisgeving, die de gezaghebber in voorkomend geval aan de Gouverneur doet, geschiedt niet in diens kwaliteit van orgaan van het Koninkrijk, doch als hoofd der landsregering.

Voorts is het gewenst, dat de gezaghebber in voorkomend geval niet alleen de Gouverneur inlicht, doch ook de eilandraad; in feite behoort dit lichaam wel in de eerste plaats van de beslissing van de gezaghebber kennis te krijgen.

Artikel 61.

1. Bij afwezigheid, belet of ontstentenis voor korter dan 30 dagen, wordt de gezaghebber vervangen door een door de Gouverneur, gehoord de Volksraad, aan te wijzen gedeputeerde.

2. Indien de afwezigheid belet of onstentenis langer dan 30 dagen duurt, kan de Gouverneur een waarnemend gezaghebber aanwijzen.

3. Op de waarnemend gezaghebber is toepasselijk al hetgeen omtrent de gezaghebber is bepaald, met uitzondering van het verbod lid van de volksraad te zijn en behalve het bepaalde in het derde lid van artikel 58, het derde lid van artikel 59 en het eerste lid van artikel 63.

TOELICHTING.

Ad artikel 61, lid 1. De woorden „als orgaan van het Koninkrijk" worden op grond van reeds bij vorige artikelen gemaakte opmerkingen onjuist geacht.

Aangezien landsverordeningen altijd van algemene aard zijn en het in dezen bij besluiten alleen gaat om die, welke „algemene maatregelen" bevatten, dient de komma vóór „houdende" in dit lid evenals in artikel 62, 63 lid 1 en 64 lid 1 te vervallen.

Lid 3, lid 7 en lid 8. Aan het slot ware toe te voegen, dat de bij deze leden bedoelde beschikkingen c.q. besluit bekend worden gemaakt in het Publicatieblad en aan de eilandraad of het bestuurscollege worden medegedeeld.

Gemist wordt een artikel, bepalende het tijdstip van inwerking, als de eilandsverordening dit zelf niet aangeeft. Hierin is voorzien in artike 177 van het bijgevoegde ontwerp.

Tweede afdeling.

DE GEZAGHEBBER ALS ORGAAN VAN .... DE NEDERLANDSE ANTILLEN.

Artikel 62.

1. De gezaghebber staat de Gouverneur bij, overeenkomstig diens aanwijzingen, in de uitoefening van zijn taak als orgaan van de Nederlandse Antillen.

2. Hij werkt mede aan de uitvoering van de wettelijke regelingen, genoemd in artikel 3 sub 2e onder a en b van de landsregeling en volgt daarbij op de hem vanwege de Gouverneur gegeven voorschriften.

TOELICHTING.

Ad artikel 62. De woorden „dan wel ingevolge artikel 52" kunnen in verband met artikel 177 van de Landsregeling vervallen.

Derde afdeling.

DE GEZAGHEBBER ALS HOOFD VAN HET EILANDSBESTUUR.

Artikel 63.

1. De Gezaghebber is voorzitter van de volksraad en heeft daarin een raadgevende stem.

2. Hij is voorzitter van het bestuurscollege.

3. Hij is belast met de uitvoering van de besluiten van de volksraad en van de besluiten en beschikkingen van het bestuurscollege.

TOELICHTING.

Ad artikel 63, lid 1. De woorden „als orgaan van het Koninkrijk" dienen te vervallen.

Artikel 64.

1. Hij ontvangt en opent alle aan de volksraad of aan het bestuurscollege gerichte stukken.

2. Hij brengt die terstond ter tafel in de vergadering, waar zij behoren, tenzij die stukken, volgens de orde der vergadering, dadelijk behoren te worden verzonden aan het lid of aan de leden meer in het bijzonder met de zaken, waartoe de stukken betrekking hebben, belast.

TOELICHTING.

Ad artikel 64 lid 1. De woorden „als orgaan van het „Koninkrijk" dienen te vervallen.

Artikel 65.

1. Hij is, in spoedeisende gevallen, bevoegd het gevorderd voorlopig onderzoek der stukken, alvorens ze ter tafel te brengen, te doen plaats hebben, en geeft daarvan in de eerstkomende vergadering kennis.

2. Ten behoeve van dit onderzoek zijn alle ambtenaren van het eilandgebied verplicht, hem de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 66.

Hij tekent alle stukken, welke van de volksraad en het bestuurscollege uitgaan.

Artikel 67.

Hij is hoofd van de plaatselijke politie.

Artikel 68.

1. De gezaghebber vertegenwoordigt het eilandgebied in alle rechtsgedingen. Voor het voeren van een rechtsgeding is voorafgaande machtiging van de volksraad vereist.

2. Hij treedt voor het eilandgebied op in alle buitengerechtelijke rechtshandelingen, welke voor hetzelve moeten worden gedaan. Hij kan daartoe een gemachtigde aanwijzen.

TOELICHTING.

Ad artikel 68. Tegen een invoering op verschillende tijdstippen, waardoor de overdracht in stukjes en brokjes zal plaats vinden, werd ernstig bezwaar gemaakt.

Artikel 69.

1. De bezoldiging van de gezaghebber wordt door de Gouverneur vastgesteld.

2. Boven zijn bezoldiging en toelagen, ingevolge artikel 127 van de Landsregeling, geniet de gezaghebber generlei inkomsten uit de eilandkas onder welke benaming ook.

3. Kosten van dienstreizen, door de gezaghebber ten behoeve van het eilandgebied gemaakt, komen ten laste van de begroting van het eilandgebied.

Artikel 70.

1. Hij, die ingeval van afwezigheid, belet of ontstentenis van de gezaghebber langer dan dertig dagen onafgebroken met de tijdelijke waarneming van het gezaghebberschap is belast, geniet voor de tijd der waarneming een vergoeding tot het bedrag van de aan het ambt verbonden bezoldiging en toelagen.

2. Het derde lid van artikel 69 is voor de vervanger van overeenkomstige toepassing.

3. Is de waarnemend gezaghebber tevens gedeputeerde, dan wordt in voorkomend geval de toelage als zodanig niet genoten.

Artikel 71.

Hij kondigt, behoudens in de gevallen, genoemd in artikel 93, de door de eilandraad vastgestelde eilandverordeningen, uiterlijk binnen 14 dagen af.

Artikel 72.

Hij behoeft verlof van de Gouverneur om zich langer dan acht dagen buiten het eiland op te houden.

VIERDE HOOFDSTUK.
DE EILANDSVERORDENINGEN.

Artikel 73.

De ontwerp-eilandverordeningen worden door het bestuurscollege ter vaststelling aan de volksraad aangeboden.

Artikel 74.

Aan de openbare beraadslaging over een ontwerp-eilandverordening gaat een onderzoek van dit ontwerp vooraf. De volksraad bepaalt in zijn reglement van orde de wijze waarop dit onderzoek zal worden ingesteld.

Artikel 75.

De volksraad heeft het recht van wijziging.

Artikel 76.

Bij eilandverordening wordt geregeld alles wat betreft de publicatie van de eilandverordeningen en andere bekendmakingen en mededelingen, de te gebruiken formulieren en de afkondiging.

Artikel 77.

Wanneer geen ander tijdstip is vastgesteld, treedt de afgekondigde eilandverordening in werking met ingang van de dertigste dag na die van afkondiging.

VIJFDE HOOFDSTUK.

DE FINANCIEN.

Artikel 78.

1. De begroting voor het eilandgebied wordt jaarlijks in een of meer ontwerpen door het bestuurscollege ontworpen en aan de volksraad, uiterlijk op de eerste October, aangeboden.

2. Op de begroting der uitgaven, welke alle uitgaven van het eilandgebied vermeldt, tenzij bij eilandverordening is bepaald, dat bepaalde uitgaven in een afzonderlijke begroting zullen worden opgenomen, worden gebracht ramingen terzake:

a. de uitkering aan de Nederlandse Antillen in de kosten van het algemeen bestuur.

b. de uitkering aan de Nederlandse Antillen terzake de bijdragen in het tekort en in de aanvullingsbijdrage van het Algemeen Pensioenfonds Nederlandse Antillen en het Gouvernementswerkliedenpensioenfonds;

c. de uitkering aan de Nederlandse Antillen wegens de rente en aflossing van door de Nederlandse Antillen vóór de zelfstandigmaking der eilandgebieden gesloten geldleningen.

d. alle uitgaven welke krachtens landsverordening moeten worden gedaan.

3. De middelen ter dekking van de uitgaven worden op de begroting aangegeven.

4. De begroting wordt vastgesteld bij eilandverordening.

5. Zij treedt in werking met ingang van 1 Januari van het dienstjaar, waarop zij betrekking heeft. Zij wordt geacht met ingang van die dag in werking te zijn getreden, indien zij eerst daarna is openbaar gemaakt. Zolang dit niet is geschied, strekt de begroting van het vorig dienstjaar tot grondslag van het beheer.

6. Bij landsverordening worden, na gepleegd overleg met de eilandgebieden en met het onafhankelijke controle-orgaan, bedoeld doeld in artikel 163 der landsregeling voorschriften gegeven met trekking tot de inrichting en uitvoering der begroting.

DE AUSTRALISCHE INFANTERIE heeft kennelijk nog niet veel kruitdamp geroken. Ze zijn zo wel gemoed en vol goede moed. Het is dan ook de eerste keer, dat zij naar het front rijden in Noord Koreaans gebied.

De Nederlandse Algemene Rekenkamer.

Zijn taak, plaats en werkwijze.

De voorzitter van de Algemene Rekenkamer, de heer Th. Sanders, heeft in een bijeenkomst van het contactcentrum op voorlichtingsgebied een en ander verteld over de taak, de plaats en de werkwijze van de Algemene Rekenkamer. Dat de voorzitter van een zo belangrijk orgaan, dat alle door de staat uitgegeven gelden controleert, zulks deed, moge welhaast een unicum genoemd worden. Omdat ook de Antillen er, althans voorlopig, ondervallen, kan het zijn nut hebben onze lezers er het een en ander over mee te delen.

De voordracht tot benoeming van leden van de Rekenkamer is in handen van de volksvertegenwoordiging en geschiedt dus op geheel democratische wijze door het volk. Het college is onafhankelijk en afzetbaar. Daardoor is een waarborg geschapen voor de geheel vrije en onafhankelijke ambtsuitoefening bij de controle van de door de staat uitgegeven gelden. De belangrijke stukken, welke de controle heeft opgeleverd, komen in de vergaderingen van het college van de Algemene Rekenkamer.

Externe controle

De controle der Kamer is extern. Van de interne controle der departementen ontvangt de Kamer de rapporten, welke dikwijls aanleiding geven tot het stellen van vragen. De interne controle is gebonden aan de voorschriften van de minister. De externe controle door de Rekenkamer is onafhankelijk van de minister.

Er is in de eerste plaats een controle op de comptabelen. Alle rekeningen van elke comptabele worden door de Rekenkamer nagezien. In de tweede plaats is er de controle op het beheer van de departementen en op de Rijkseigendommen. De Rekenkamer kan voorstellen doen tot vermindering der Rijksuitgaven, tot vermeerdering van de Rijksinkomsten en tot verbetering van het geldelijk beheer. Zij kan de efficiency van alle staatsdiensten onderzoeken en deswege voorstellen doen. De Kamer is bevoegd aan de minister van financiën en aan de Staten-Generaal mededelingen te doen als zij zulks nodig oordeelt, evenals voorstellen.

Blijft de Rekenkamer onvoldaan, dan kan zij dit meedelen aan de minister van financiën. Daardoor kan deze minister de efficiency der uitgaven beoordelen in de meest ruime zin.

De Rekenkamer controleert alle takken van 's Rijks dienst, evenals de instellingen, waarbij de staat betrokken is. Ook Suriname en de Antillen, zowel als Nieuw Guinea vallen voorlopig onder deze controle. De Rekenkamer controleert ook de cijfers der provinciale rekeningen. De wijze, waarop dit thans kan geschieden, bevredigt de Rekenkamer niet. Overleg op dit punt is nog gaande.

Vroeger controleerde de Rekenkamer ook de gemeenten, maar dit gebeurt thans niet meer. Dit is bijvoorbeeld wel in Frankrijk het geval.

De Rekenkamer heeft controlebureaux bij alle departementen. Wanneer men bedenkt, dat het hier gaat om betalingen tot een bedrag van 15 millioen gulden per dag, dan kan men vaststellen, dat hier veel werk verricht wordt.

De ontvangsten worden eveneens door de Rekenkamer gecontroleerd.

Repressief, maar preventieve werking

De heer Sanders deelde mee, dat de controle na de betaling betekent, dat het werk van de Rekenkamer repressief is. Maar deze heeft grote preventieve betekenis.

De Rekenkamer is het niet altijd eens met de uitgaven. Men kan bezwaar hebben tegen de efficiency bijvoorbeeld. Als de begroting de uitgaven toeliet, dan volgt er wel een verevening en opneming in de staatsrekening. Dat is dan een verevening onder protest. Het bezwaar van de Rekenkamer wordt in het jaarlijks verslag opgenomen. Later wordt er dan met die bezwaren rekening gehouden en worden veranderingen in het gevoerde beheer aangebracht.

De commissie voor Rijksuitgaven van de Tweede Kamer behandelt het verslag van de Rekenkamer. De heer Sanders merkte op, dat publicaties in de pers vaak aanleiding geven tot het instellen van een onderzoek door de Rekenkamer. Naast de repressieve controle door de Rekenkamer is er de controle door de minister van financiën, welke preventief is.

Deze is belangrijk verscherpt. Geen enkele minister kan verplichtingen aangaan, dan na goedkeuring van de minister van financiën. Hij kan een crediet openen of zulks weigeren.

De heer Sanders noemde de Rekenkamer als het ware een voorpost van de Staten-Generaal voor controle op het beheer der ministers. In de praktijk is de Rekenkamer een verlengstuk — een technisch apparaat — van de Staten-Generaal. Er is voorts een voortdurende samenwerking tussen de Rekenkamer en de regering.

De Rekenkamer controleert ook naamloze vennootschappen, waarin de staat aandelen bezit. Zij zal bv. thans ook de K.L.M. en de N.V. Breedband controleren, waarin door de staat werd deelgenomen.

Interne organisatie

De Algemene Rekenkamer had vóór 1940 ongeveer een kleine honderd personen in dienst. Nu is de personeelssterkte 220 man. Dit houdt verband met de uitbreiding van de staatsbemoeiing. De kosten voor de Rekenkamer — personeel, gebouw enz. — bedragen 1 millioen gulden. Aan de hand van een greep uit de vele voorbeelden, die hij zou kunnen geven, toonde de heer Sanders aan, dat de Rekenkamer daadwerkelijk bezuinigt.

DE TIEN-TON VRIJHEIDSKLOK, die te Crovdon gegoten werd en door het Nationaal Comité voor een Vrij Europa aan Berlijn geschonken werd om in de toren van het Schoeneberg Stadhuis te worden opgehangen, heeft Zondag voor het eerst geluid. Generaal Clay, de vroegere Amerikaanse Militaire Gouverneur van Duitsland zette de klok aan het luiden door op een knop te drukken.

Hier spreekt hij de menigte toe na die handeling verricht te hebben.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Had al alimentatie.

— William Clay uit Cleveland in de Amerikaanse staat Ohio — zo schrijft „Het Vrije Volk" — verzocht een gerechtshof hem vrij te stellen van de betaling van 12.100 dollar alimentatie, die zijn vroegere echtgenote van hem verlangde. In de eerste plaats had zijn vrouw 25 jaar lang gewacht met het verzoek om deze uitkering en in de tweede plaats was zij intussen zes keer hertrouwd.

Heiligen der laatste tijden.

— Het Westberlijnse „Die Welt" meldt, dat het aan speelgoedfabrikanten in Oost-Duitsland verboden is kerstengeltjes of Sinterklaaspoppen te maken; hun zou zijn opgedragen poppen te maken in de uniform van de onder communistische leiding staande „Vrije Duitse Jeugd".

De woning van de „Moeder der Parlementen"

Architect van het gerestaureerde Engelse Lagerhuis is Giles Scott, die van de gelegenheid gebruik gemaakt heeft om het comfort van de vergaderzaal te verhogen door toepassing van moderne vindingen, zowel op mechanisch en acoustisch gebied, als wat betreft de bijkomende accomodatie.

Het interieur is vrijwel geheel bekleed met eikenhout. De ruimte van de zaal is niet vergroot, ofschoon slechts driekwart van het aantal Lagerhuisleden een zitplaats kan vinden. Men wilde het intieme karakter van de oude zaal namelijk behouden. Ook het arrangement van zetels en banken is gebleven zoals het was.

De zetel van de speaker, uit een Australishe houtsoort gemaakt, is een geschenk van Australië. De drie griffiersstoelen, die voor deze zetel zijn geplaatst, zijn geschonken door Zuid-Afrika. De „Churchillpoort", die toegang geeft van de wandelgangen naar de zaal, is opgetrokken uit oude steen van de afbraak.

De nieuwe zaal is voorzien van air conditioning. Verder zijn in de bovenrand van de eikenhouten banken voor de afgevaardigden, opgenomen in het houtsnijwerkmotief, kleine luidsprekers aangebracht, voor elke twee plaatsen één, die in verbinding staan met op verschillende plaatsen opgehangen microfoons. De groep luidsprekers in de buurt van de in werking zijnde microfoon wordt automatisch uitgeschakeld om storing van de geluidsbronnen onderling te vermijden.

Wanklank.

— Onlangs gebeurde er bijna een drama, toen in Sint Florian (Opper-Oostenrijk) den klok van 3 ton voor de St. Stefans kathedraal in Wenen gegoten zou worden. De vorm brak namelijk en het vloeibare metaal verspreidde zich, brand veroorzakend aan de houten tribune voor de toeschouwers; er waren 600 ere-gasten genodigd. De redders hadden grote moeite bij het redden van de invalide bisschop van Linz, dr. Jeseph Fliesser. Niemand werd echter gewond. De klok zou de grootste worden, die in Oostenrijk sinds 1711 gegoten werd.

Spit zonder zweet des aanschijns.

— Tijdens een Vrijdag te De Bilt (Utr.) gehouden demonstratie werd voor de eerste maal hier te lande een spade of spitvork van stalen buisconstructie met verende steun getoond, die het spitten mogelijk maakt zonder bukken en zonder het optillen van de steek. Het uitgangspunt van alle tuinarbeid, het spitten van de grond, is niet alleen het belangrijkste, maar ook het zwaarste werk. De gedemonstreerde (Wolf-terrex) spade deed dit werk zonder moeite. Het op lichaamsgrootte instelbare gereedschap wordt met normale rechte lichaamshouding in de grond gestoken, waarna zonder inspanning de greep tegen het lichaam wordt getrokken. Een elastisch tussenstuk aan de spade en een verende steun verrichten bij het aantrekken de vroeger zo zware arbeid: het optillen van de grond in gebukte houding. Het maken van een bredere voor, bij het onderwerken van mest noodzakelijk, gebeurt door een sneller aantrekken van het mechanisme.

Voor invaliden met één arm is de spade te gebruiken met een éénhands greep. De ontwerper is een 68-jarige tuinliefhebber en knutselaar, een ingenieur in ruste, voor wie het bukken bij het spitten te bezwaarlijk werd.

Levend of dood, eist Moskou zijn prooi.

— In een ziekenhuis te Helsinki was een aan maagtuberculose lijdende voormalige kapitein van het Estlandse leger opgenomen. De Russen eisten zijn uitlevering als „oorlogsmisdadiger", daar hij tijdens de oorlog dienst had gedaan in het Duitse leger. De Finse regering besloot de Sovjet-Russische eis in te willigen.

Doch daarop kwamen Finse vrienden van de zieke kapitein in actie. Zij wisten hem uit het ziekenhuis te smokkelen en verborgen hem in een flat in Helsinki, waar hij evenwel uiteindelijk door de Finse politie werd gevonden.

Thans heeft de Estlandse Nationale Raad in Zweden een telegram gezonden aan mevrouw Eleanor Roosevelt, voorzitster van de commissie der Verenigde Naties voor de rechten van de mens, met het dringende verzoek erbij de Finse regering op aan te dringen om haar beslissing tot uitlevering van de voormalige Estlandse kapitein te herroepen.

Had Karl May niet goed gelezen.

— Een blanke planter, Jose Alves de Cunha, is met 68 pijlen in zijn lichaam gestorven, toen een wilde Indianenstam hem en een begeleider in het Noordelijke Braziliaanse oerwoud in een hinderlaag lokte. Zijn vriend, Joao Alves, kroop, zijn lichaam bedekt met wonden, naar de beschaafde wereld terug om het verhaal te vertellen. Toen stierf ook hij.

De bijzonderheden van die aanval, die op 14 October plaats vond, bereikte het Braziliaanse nieuwsbureau, Asapress, jl. uit het equatoriale woudgebied ten Zuiden van de monding van de Amazone.

De beide mannen hadden zich ver in het oerwoud gewaagd op zoek naar zaden van de assai-vrucht voor hun plantage bij de plaats Jacunda.

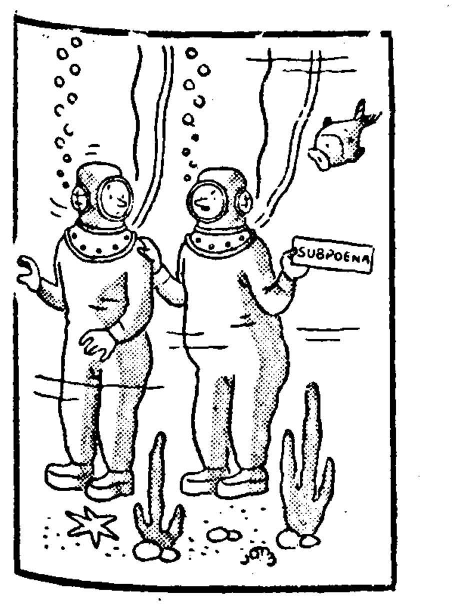
Bij het naderen van de rivier Tocantins, die in de rivier Para uitmondt, werden zij omsingeld en aangevallen door Indianen van de Gavioes (Havik-) stam, die gewapend waren met pijl en boog. Binnen enkele minuten was het lichaam van Jose Alves da Cunhas doorzeefd. Slechts vier pijlen staken in het lichaam van Joao Alves. Later slaagde deze erin om gedeeltelijk lopend,

Een detachement politie, dat werd uitgezonden om zijn verhaal te bevestigen, vond bloedsporen en andere aanwijzingen van een aanval.

Het lijk van de ander was door de Indianen verwijderd.

Voorbeelden

Er zijn gevallen geweest waarin de Rekenkamer de goedkeuring moest weigeren, waarna de gevallen aan de Staten-Generaal werden voorgelegd. Zo weigerde de Rekenkamer de goedkeuring van de rekening van het Militair Gezag. Deze werd daarop aan de Staten-Generaal voorgelegd. Thans is er de kwestie van het Beheersinstituut. De Rekenkamer kon de rekening niet aanvaarden. Nu zullen de inkomsten en uitgaven van 1946

tot 1949 in een wetsvoorstel aan de Kamers worden voorgelegd.

De heer Sanders gaf een aardig voorbeeld van het onderzoek naar het beheer van het Marine-opkomstcentrum te Voorschoten (M.O.C.) De personeelsbezetting werd door de Rekenkamer te hoog geacht. Er werd een uitgebreid rapport overgelegd. Door de minister werd geantwoord, dat er een grote verandering is aangebracht. Deze hield in, dat er thans 6 officieren en 109 korporaals en manschappen minder zijn. Het aantal burger- en militaire werklieden werd met 12 uitgebreid.

De Rekenkamer bemoeit zich ook met het huisvestingsprobleem. Zo werd door een verandering van huisvesting voor hogere officieren, die in Hotel de Wittebrug verbleven, een besparing van ƒ 20.000 bereikt.

De huisvesting van passanten in een hotel in Den Haag werd veranderd, waardoor men ƒ 9.000 bespaarde.

Door de Landmacht werden 15 kasregisters aangekocht voor 15 garnizoensmagazijnen. Hoe stond het met het gebruik daarvan? In Den Haag werd het register nog het meeste gebruikt, alhoewel gemiddeld slechts 35 posten per dag waren. De aankoop was slechts gemotiveerd, indien een register tenminste 200 posten per dag verwerkte. De machines ter waarde van ƒ 16.500 werden afgevoerd. Het bureau Verzorging oorlogsslachtoffers had tal van banksaldi uitstaan. Deze werden geliquideerd, waardoor een rentebesparing van ruim ƒ 200.000 verkregen werd.

De Rekenkamer controleert ook de prijzen voor levensmiddelen voor Land- en Zeemacht. Er kwamen op haar advies weer aanbestedingen. De aardappelen werden ƒ 45.000 voordeliger. De melk betrok men voor ƒ 30.000 verkregen.

De vergoeding van aangerichte schade door het leger — meest door aanrijdingen — bedroeg 1 millioen gulden per jaar. Thans is de toestand verbeterd.

Het Rijksbureau voor tabak bleef met 7 millioen sigaretten zitten. De Rekenkamer stelde voor deze distributie vrij te verkopen, waardoor het geld weer binnenkwam. In de oorlog werden de trekkingslijsten der Staatsloterij gepubliceerd tegen betaling der publicatiekosten. Vóór de oorlog werd daarvoor geen vergoeding ontvangen. In 1947 bedroegen de publicatiekosten ƒ 150.000 per jaar. De Rekenkamer had daar bezwaar tegen. De overeenkomst werd daarop beëindigd.

Klachten der burgers

Met een enkel woord herinnerde de heer Sanders aan de aanvankelijke bedoeling een afzonderlijke kamer van bezwaren op te richten, waar de burgers de gelegenheid zouden hebben klachten kenbaar te maken over schade, welke zij door de overheid zouden hebben opgelopen. Deze zou veel kosten. Thans zal wellicht de Rekenkamer aangewezen worden om op verzoek van de Staten-Generaal deze klachten van burgers te behandelen.

In het algemeen kon de heer Sanders zeggen, dat onze Algemene Rekenkamer, wat haar werkwijze betreft, dezelfde is als Frankrijk en België. Alleen gaat de Rekenkamer in Nederland veel verder.

De heer Sanders besloot zijn uiteenzetting, die door een gedachtenwisseling werd gevolgd, met de opmerking, dat het voor Nederland noodzakelijk is, dat de Rijksuitgaven worden beperkt, waartoe de Rekenkamer het hare kan bijdragen.

BIJNA EEN BONNET, — laag gehouden op het achterhoofd, is dit hoofddeksel van geheel fluweel met cirkels van fluweel koord er overheen. Het geheel gevat in een met juweel bevestigde en gespikkelde voile.

NIEUWSKRUIMELS

— Een vliegtuig van de Spaanse luchtmacht is voor de Marokkaanse kust in zee gestort. Alle vijf inzittendenden kwamen om het leven.

— De Maharadja van Bikaner, die beschouwd wordt als de rijkste van alle Indische prinsen, is Maandagavond in zijn residentie te St. Ann's Hill (Engeland) overleden. Hij was 48 jaar oud. Hij rige zoon Maharadja Koemar van Bikaner.

— Bij Selma in Alabama is een Dakota van de Amerikaanse luchtmacht neergestort. De vier inzittenden kwamen om het leven.

— In hinderlaag opgestelde gewapende mannen hebben een vrachtauto met ongeveer 35 arbeiders, die op weg was naar een houtfabriek te Savannah (Georgia), waar een arbeidsconflict heerst, beschoten. Zeventien negerarbeiders werden gewond.

— De pas in New York benoemde politie-commissaris, Thomas Murphy, heeft zes inspecteurs teruggezet in de rang van commandant „om de organisatie der politie doelmatiger te maken". Vier van deze inspecteurs hebben onmiddellijk ontslag gevraagd.

— De Westduitse vakverenigingsbond heeft de beschuldiging geuit, dat de Duitse industrie de partijen van „de middelklasse" in 1949 geld heeft gegeven om haar algemene verkiezingsactie te financieren.

— De Tsjechoslowaakse president, Klement Gottwald, heeft aan de universiteiten in Tsjechoslowakije en aan de hogescholen met universitaire status 13 nieuwe rectoren benoemd. Tot nog toe werden de rectoren elk jaar gekozen dor de Senaat van de universiteit.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

HET JAGERSFEEST.

„Dat is reeds een oude vriendschap tussen de houtvestersfamilie en de Rieters," verklaarde de grijsaard op verontschuldigende toon aan den vreemden gast.

„En sinds Hendrik, de jongen daar beneden, die de speurhond leidt, zijn vader verloren heeft, ben ik zijn pleegvader en voogd. Maar zie eens, Gotthold „die prachtige ruiters! Een schoner stoet kan zelfs de rijksstad Ulm nauwelijks vertonen, en wat aangenaam stemt die groene jagerskleur overeen met het groen van bos en weiden in het rond! Groene mantels, groene wambuizen, een groen twijgje aan de baret, hele bundels Meigroen aan de koppen der paarden en aan de zadels! Als was er een woud levend geworden, zo ziet het er uit!"

„Vader, u vergeet, dat Gotthold, onze waarde gast, verlangend is, namen en afkomst der heren in de stoet te vernemen", onderbrak Amberg de oude.

Daar in het midden van de eerste ruiters met de golvende witte veer aan de fluwelen baret en die zo vriendelijk naar alle zijden groet, dat is onze genadige heer, graaf Ulrich von Helfenstein. Wat glanst zijn gouden halsketen in de zon! — Het kruis, dat hij op de borst draagt, met smaragden en karbonkelstenen, is een heel dorp waard. Het is een oud erfstuk uit de tijd, dat de Helfensteiners de rijkste graven waren uit de gehele streek.

„En de andere, die aan de zij van graaf Ulrich rijdt?" vroeg de jongeling, die Amberg met Gotthold aangesproken had. „Hij heeft de houding van een machtig vorst, van een geweldig krijgsoverste. Ik geloof, dat ik hem in Ulm gezien heb met den overste von Bemmelberg".

„Dat kan wel zijn. Die overste ge ziet hem in de tweede rij is immers zijn eigen zwager, daar hij met gravin Barbara von Helfenstein gehuwd is; want die u als een vorst en krijgsoverste voorkomt, is graaf Sebastiaan, de broer van onze heer Ulrich".

Graaf Sebastiaan, de bestuurder van Blaubeuren. Het klonk bijna als een teleurstelling uit de mond van de jongeling.

„Dezelfde. Het zal hem wel erg dwars zitten dat hij als dienaar der Wurtembergers moet huizen dáár, waar ens zijn voorouders eigenaars van waren. Het is nog geen honderd jaar geleden, sinds een graaf Koenraad van Helfenstein de stad Blaubeuren met alles wat er onder hoorde, aan Wurtemberg verkocht, zoals ook zijn neven de stad Geislingen aan de rijksstad Ulm verpandden, een pand, dat ze niet meer in staat waren in te lossen. — Want dat moet gezegd worden: zo dapper en goedig onze heren, de Helfensteiners, door alle geslachten heen, ook waren; zo slecht ook hebben ze voor hun zaken gezorgd. Daar ze met koningen en keizers omgingen, wilde ze deze heren in glans en pracht evenaren en hebben daardoor bijna de tak afgezaagd, waarop ze zaten. Toch zegt men, dat graaf Sebastiaan gezworen heeft, niet te zullen rusten, voor hij tenminste Geislingen, da de Ulmers in bezit hebben, weer met het oude *Helfensteinse erfgoed verenigd heeft*".

Gotthold lachte. De rijksstad Ulm was zijn vaderstad en maar al te goed kende hij haar trots en rijkdom.

„Arme graaf Sebastiaan! Hij zal dan nooit tot rust komen; want wat de Ulmers eenmaal hebben, dat houden ze ook. Met veel goud heeft de rijksstad eens Geislingen verkregen door den keizer en Kamergericht is het haar toegewezen geworden na een lang kostbaar proces".

„Het bevreemdt me al lang", nam nu de oude Hans Rieter het woord, „dat zo'n ridderlijk, krijgshaftig heer als graaf Sebastiaan zich aan den hertog van Wurtemberg verbonden heeft. De oude Helfensteiners dienden geen mindere heren dan de Keizer zelf, zoals ook nu graaf George, de oudste der drie broers in keizerlijke dienst staat. Dat is een heel dapper heer en daarbij gestudeerd. In de oorlog tegen de Turken voerde hij onder Joachim van Brandenburg de banier van den H. George tegen de ongelovigen — een echte Helfensteiner, edel, vroom en dapper, een ridder van het oude soort".

„Zo een lijkt me ook die grote daar op die reusachtige vos. Wat een brede schouders, en wat een mooie kop met die koene adelaarsneus en die vurige blik!"

„Dat is ridder Hans, de slotvoogd van Westerstetten. Zijn kasteel staat bovenop de Drackensein de geweldigste tufsteenrots, die men heinde en ver zien kan. En al is zijn kasteelt, gezegde ook maar klein, het is toch zijn eigendom. Reeds in de oude tijd hebben de heren van Westerstetten door aankoop het goed, dat ze eens van Helfenstein in leen bekwamen, verworven als eigendom en erfenis voor hun nakomelingen, en zitten nu op hun grond zo vast en trots alsof ze rijksgraven waren. Ridder Hans is een deugdzaam man en niet een van hen, die de huik naar de wind hangen.

Filip Amberg onderbrak zijn schoonvader zeer haastig.

„Gotthold zal verlangend zijn, de namen der andere heren te vernemen. Die oude daar, die naast de slotvoogd rijdt, is von Züllnhardt, wiens burcht boven Deggingen staat. Dan volgen von Grafeneck en von Ivernau en daar . . . .

„Vader", riep Johan onstuimig. „Vader, kijk toch eens! Is dat niet Kunz Epplein, daar achter den slotvoogd? Wat grappig! Kunz Epplein in een zijden wambuis met pofmouwen als meelzakken zo groot! Rijdt op een paard als een heer en kan niet eens zijn schoenen betalen. Gisteren nog pas heeft de schoenmaker bij de put tegen grootvader gezegd, dat Epplein hem..."

„Zwijg, eigenwijze jongen! — U moet Johan korter houden, vader, anders groeit hij ons allen over het hoofd. — Het is moeilijk, kinderen op te voeden, die geen moeder hebben", wendde zich Amberg weer tot zijn gast, „vooral als de vader veel van huis is, zoals de linnenhandel nu eenmaal meebrengt. — Maar Kunz Epplein, dat moet u wel weten — dit was aan Rieters adres — is een door en door knappe kop. Hij heeft veel gestudeerd en heeft de wereld gezien. Was tot dusver de fortuin hem niet gunstig, dat kan nu wel eens een andere wending nemen. Sinds de jicht de vingers van de oude schrijver zo kromgetrokken heeft, dat hij de pen niet meer vasthouden kan, zit Epplein bij de slotvoogd in de kanselarij. Met een beetje gunst en voorspraak is het ambt voor hem; vandaag rijdt hij reeds met de grafelijke beambten in de stoet. — Maar kijk, ze komen naderbij! Wat een aanzienlijk getal jagers! Krachtige, tegen het weer geharde mannen! Een legeraanvoerder kon er plezier van hebben".

Ja, dat moet men u toegeven. Hier in het Geiszendal en op de heuvels in het rond, woont een mooi, gezond slag van mensen", haastte zich de Ulmer hoffelijk te zeggen.

Een ontzaglijk grote, bonte slang gelijk, kronkelde zich de stoet in brede bochten omhoog tot de plaats, waar onder schaduwrijke linden de kerk stond.

Wordt vervolgd

Wie weet raad?

Van alles wat mijn neefjes en nichtjes de vorige keer schreven had ik alleen de raadsels en hun oplossingen kunnen bespreken. Daarom bleven er enkele dingen liggen, die Tante nu uit de la van haar schrijftafel heeft gehaald.

Daar is dan allereerst die kwestie van de postzegels. Van Bonaire ontving Tante vorige week een mooi pakje. Dat was een reuze verrassing natuurlijk.

Afz.: Meisjes 5e klas
Sint Bernardusschool
Kralendijk, Bonaire.

En het was licht als een veertje. Kijk, dat is aardig, dacht Tante. Nu hebben die meisjes natuurlijk in ons hoekje gelezen, dat Koeki in de bomen klimt en nu hebben ze een touw gestuurd om hem aan de poot van de schrijftafel te binden. Tante maakte het open en toen werd haar verrassing nog groter: het was geen touw het waren allemaal postzegels voor onze zieke neef in Holland.

Tante zocht gauw onder de brieven die ze gekregen had en jawel hoor, daar was er een. Ik zal hem jullie laten lezen:

Bonaire 4 November 1950

Beste Tante Corry

Bij deze sturen wij U de gevraagde postzegels voor de zieke jongen, die naar Zwitserland moet gaan, om gezond te worden. Er zijn ongeveer 1028 postzegels. We hopen, dat hij spoedig beter zal zijn. Ontvang beste Tante de hartelijke groeten en beste wensen van de meisjes van de 5e klas. *Sint Bernardusschool Kralendijk Bonaire.*

Tante behoeft wel niet te zeggen hoe blij ze was en dankbaar, alleen al bij de gedachte, hoe blij die neef zal zijn op zijn bed, als hij hoort, dat er zoveel bij gekomen zijn.

Nichtjes van de vijfde klas, van Bonaire, jullie hebt een mooi voorbeeld gegeven aan alle nichtjes en neven van alle klassen van alle eilanden. Tante hoopt van harte, dat ze het goed navolgen ook, zodat we binnen de kortst mogelijke tijd zo veel postzegels hebben, dat onze neef zijn hele reis kan betalen.

En er zijn er al die het goede voorbeeld navolgen. Van Olga Krugers kreeg Tante er per brief, niet alleen van Curaçao maar ook van andere eilanden uit de buurt, en die zullen in Nederland ook wel veel waard zijn, zodat ze goed van pas komen. Wel bedankt hoor, Olga. Tante zal de namen van wie postzegels gaven, opschrijven en aan onze neef sturen. Dan weet hij precies wie geholpen hebben.

En dan Antonio, die behalve zijn vele huiswerk en de tijd die hij gebruikt, om de raadsels zo goed op te lossen, nog tijd vindt om postzegels te sparen, niet alleen die van hem zelf maar ook die van andere jongens!

Als wij ze nu op tijd bij elkaar hebben en zó weg kunnen sturen, dat onze neef ze met Sint Nicolaas krijgt? Ja, dat zou een aardig idee zijn. Dan bracht Sint Nicolaas hem zijn gezondheid en dat is een mooiere surprise dan een voetbal.

Elly heeft ook al postzegels belooft en Tante zit al te watertanden. (Ze moet gewoon oppassen, dat de druppels niet op het papier vallen, want dan vlakt het. En als het vlakt, wordt die meneer van de krant kwaad, want dan kan hij het niet goed lezen, om te drukken. Je ziet: Tante moet ook overal aan denken.

Nog even de raadsels en dan veegt Tante weer haar pen af aan het inkt lapje:

1. Over het water gaat het, toch stil staat het. Wie raadt het?
2. Ik ben geen mens en geen dier, geen schilderij en geen beeld. En toch heb ik een neus, maar kan er niet mee ruiken.
3. Ik wijs U, wat ik zelf niet weet kunt gij me zeggen, hoe ik heet?
4. Hoe kan men van tien tien aftrekken en toch tien over houden?
5. Waarom is van 2 ezels de kleinste altijd de knapste?

Zijn ze moeilijk deze keer? Toch niet zo erg als die Vader en Moeder van 80 kilo? Tante verwacht veel antwoorden in enveloppen, waarop staat:

Aan Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

Wist je dat?

DIE WONDERLIJKE DIEREN

De dieren tonen soms op treffende wijze, dat zij trouwe vrienden van elkander zijn.

Zo vertelt men, hoe ergens in Canada, waar troepen ganzen dikwijls hun gewone verblijfplaats verlaten om tesamen naar weidevelden in de buurt te gaan, een van de ganzen, die tot de troep behoorde niet meeging. Hij had zich zozeer aan de waakhond van de boerderij gehecht, dat, als de anderen uitgingen, hij bij de hond bleef, om hem gezelschap te houden.

Als de hond blaafte, kwaakte de gans en als iemand zijn vriend te lijf wilde, dan vloog hij woedend op hem af.

Het was 'avonds een hele toer om de gans in zijn kooi te krijgen en als men overdag probeerde hem van het hondenhok weg te halen, ging hij er voor staan, sloeg met zijn vleugels, en beet zo vinnig van zich af, dat men hem tenslotte maar liet, waar hij was.

Toen de hond tenslotte ziek werd, kroop de gans bij hem in het hok, ging naast hem liggen en bedekte hem met zijn vleugels. Toen de hond gestorven was, bleef de gans bij hem in het hok liggen, wilde niet meer eten en stierf enige dagen later.

Wat was de oorzaak van die genegenheid?

Eens had een vos de gans gegrepen om hem op te vreten en toen had de hond de gans uit de klauwen van het roofdier gered.

Wat dankbaarheid aangaat: op dat punt kunnen we nog wat leren, zelfs van de ganzen!

* * *

Men had een ponny op een afgesloten stuk land gebracht en het enigste levend schepsel, dat er ook op kwam, was, een kip.

Het duurde niet lang of het paardje en de kip waren de grootste vrienden. De hele dag liep zij om hem heen te kakelen, uren lang zat zij soms op hem en ving de vliegen weg, die hem plaagden en als een ponny een worm of ander insect in het gras ontdekte, dan waarschuwde hij de kip door een zacht gehinnik, dat zij al kende. Zij vloog van zijn rug, pikte het lekkere hapje op en kwam weer op zijn rug zitten.

Om niet bij ongeluk op haar te trappen, bleef het paardje stokstijf staan tot zij weer op zijn rug was teruggekeerd.

Denk ook eens aan een ander! Zeggen deze dieren tegen de mens.

* * *

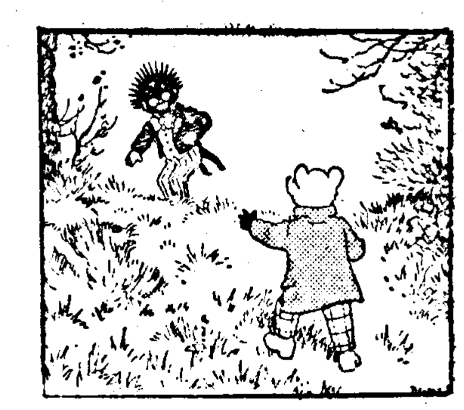
Een vader en een zoon woonden op drie mijl afstand van elkander. De vader had een hond, die ook de lieveling was van de zoon. In de week aten zij 's middags even laat, maar Zondag werd het bij de zoon drie uur later dan bij de vader.

Als nu de hond Zondags bij de vader thuis gegeten had, ging hij naar de zoon, vond daar de mensen nog aan het diner, en werd dan opnieuw getrakteerd. Op werkdagen kwam het nooit in het brein van de hond op om naar het andere huis te gaan, omdat dan de etensuren gelijk waren. Maar als het Zondag was, dacht hij er altijd om en nooit vergiste hij zich met de dag.

Een andere hond zorgde er in een huisgezin altijd voor, dat alles op tijd gebeurde. Hij wekte 's morgens de mensen altijd op hetzelfde uur. Om 12 uur gaf hij door blaffen te kennen, dat het tijd was om het paard te voeren, en hij was niet tevreden, voordat zijn vriend verzorgd was. Om 3 uur herinnerde hij er zijn meesteres aan, dat het tijd was om in de keuken het eten in orde te maken. En om 9 uur ging hij altijd naar de keuken, om daar gevoed te worden. Zelden was hij met deze dingen een ogenblik te laat.

Wees een man van de klok, als zelfs de honden van de klok kunnen zijn.

Rupert en het levende Speelgoed.

5. Rupert holt terug naar het bos en op de rand ontmoet hij niet de parachute maar de boeman zelf. Het kereltje schijnt veel haast te hebben. „He, Rupert Beer," roept hij, „heb je hier geen giraffe rond zien lopen?" Verwonderd staat Rupert stil. „Een giraffe?" roept hij uit. „Weet je wel zeker, dat je niet in het verkeerde land terechtgekomen bent? We hebben hier geen giraffen, alleen in de dierentuin en die is hier niet in de buurt." „De boeman stampt met zijn voet op de grond. „Sta mijn tijd niet te verbeuzelen," zegt hij.

6. De boeman zit er heel ontstemd uit. „Ik weet heel goed wat ik zeg", snauwt hij stuurs. „Ik zei, dat ik een giraffe aan het zoeken ben en daarmee uit. Een giraffe en een nijlpaard." Rupert zijn mond gaat open van verbazing. „Wat, een nijlpaard ook nog?" schreeuwt hij. „Maar ik heb je toch gezegd, dat we in Notenbos zulke dingen niet hebben!" „Ik heb geen tijd om te bekvechten," snauwt de boeman. „Als je ze ziet, roep me dan hiermee, dan kom ik regelrecht naar je toe. Hij haalt een fluitje uit zijn zak en duwt het Rupert in zijn handen. Dan draait hij zich om en loopt hard weg.

7. Nog helemaal in de war stond Rupert daar, toen hij een andere stem hoorde en zich omdraaide. Daar kwam Sylvia van de andere kant voor de dag. „Hallo, Rupert, heb je de parachute gevonden? Met wie was je daar aan het praten? En wie loopt daar weg?", vraagt ze. Rupert zucht. „Dat is de boeman, de knecht van het kerstmannetje". Hij zegt, dat hij een giraffe en een nijlpaard zocht. Ik zei hem, dat hij voor die dingen in de verkeerde streek terecht is gekomen, maar hij wou er niet van horen. Vandaag is alles even gek!" De ogen van Sylvia schitteren". „Het is allemaal heerlijk en geheimzinnig," kakelt ze.

8. Sylvia is nogal opgewonden over wat ze gehoord heeft. „Laten we de boeman helpen zoeken," zegt ze en ze lacht. „Dan zijn er drie dingen waar we naar kunnen zoeken: een giraffe, een nijlpaard en een parachute." Rupert lijkt er nog zo zeker niet van. „Vooruit dan," zegt hij eindelijk. En luister goed, de boeman zei, dat we hierop moeten blazen als we de beesten vinden. Je kunt het meenemen als je wilt, maar ik blijft er bij dat er hier in Notenbos geen nijlpaarden en geen giraffen zijn." En hij geeft het fluitje, dat hij in zijn hand hield, aan Sylvia.

Hoe is die?

WAARSCHUWING ONNODIG

Twee jongens liepen door de knoek, toen er een plotseling in een gat viel.

„Jammer", zei de een, „ik had je nog willen zeggen, dat daar een gat was".

„Nergens voor nodig", zei de ander, „je ziet wel dat ik het alleen gevonden heb".

'N PAARDEN MIDDEL.

„Zeg, weet jij geen middel tegen slapeloosheid. Ik heb al een week lang geen oog dicht gedaan".

„Boksles nemen. Toen ik dat de eerste keer deed, hebben mijn ogen drie weken lang dicht gezeten.

COMPLIMENT.

„Ik heb net een boek van je gelezen".
„Mijn laatste werk?"
„Ik hoop het".

PREMIO MAJOR.

„Wat een pracht auto heb jij. Hoe kom je daar aan?"
„Uit de loterij".
„Heb je die gewonnen".
„Nee, ik heb de loterij op touw gezet".

Partij congres van de Duitse Christelijk Democratische Unie.

een grote mate van Adenauers beleid verwierf instemming.

De christelijk-democratische unie, die nu een jaar de verantwoordelijkheid voor het bewind in West-Duitsland draagt, is op haar congres in Goslar tot een organisatorische eenheid samengesmolten. Tot dusverre was deze grootste politieke groepering in West-Duitsland organisatorisch nog in onafhankelijke regionale partijen verdeeld, waarbij die der Britse zone veruit de sterkste was. Zij heeft ook in de federale organisatie het grootste aandeel behouden.

De voorzitter, kanselier dr Adenauer, en de beide vice-voorzitters, dr. Holzapfel en minister Kaiser, stammen alle uit het het grootste bolwerk der partij, Noordrijnland-Westfalen. Kaiser heeft daarbij eigenlijk een dubbele rol, aangezien hij ook geldt als vertegenwoordiger van de onlangs gevormde C.D.U. der Sovjetzone.

De partij-opbouw is echter nog niet geheel voltooid. Het is ook nu nog niet mogelijk gebleken, de Beierse vleugel, die nog altijd de naam christelijk-sociale unie draagt, tot aansluiting te bewegen.

Deze aansluiting zit evenwel, naar op het congres te beluisteren viel, in de lucht en zal waarschijnlijk volgende jaar beslag krijgen. Daarnaast zijn er moeilijkheden gerezen rond de candidaat voor de functie van partijsecretaris, waarom de bezetting van deze sleutelpost ook nog een jaar is uitgesteld.

Eenstemmigheid over beleid van Kanselier.

In de beoordeling van het regeringsbeleid in het afgelopen jaar heeft dit congres meer het karakter van een wapenschouw dan van een uitwisseling van gedachten gehad. Discussies werden hoegenaamd niet gevoerd en het congres heeft zich met eenstemmigheid achter het beleid van de kanselier geplaatst.

Daarbij werd, zoals te verwachten was, de aandacht het meest getrokken naar de vraagstukken van Duitslands aansluiting bij West-Europa. West-Duitslands militaire deelneming aan de Westelijke inspanningen, in de vorm, welke reeds in Straatsburg werd uitgestippeld, stuitte op geen noemenswaardige oppositie bij het partij-apparaat. Er werd onder de afgevaardigden zelfs verwondering uitgesproken over de grote aandacht, die Adenauer aan de actie van ds. Niemoeller heeft gewijd. Ook erkende aanhangers van Niemoeller hebben zich op het congres zonder aarzelen van zijn standpunt losgemaakt. Adenauers bezorgheid richtte zich echter wel in de eerste plaats op de indruk, die Niemoeller op de volksmassa zou kunnen maken en niet minder op de reacties, die in Frankrijk zijn teweeggebracht.

Toenadering tussen Frankrijk en Duitsland.

Hij antwoordde daarom met een hernieuwde betuiging van toewijding aan het plan-Schuman en liet er geen twijfel aan bestaan, dat hij vooralsnog de toenadering tussen Frankrijk en Duitsland als het kernpunt van zijn Europese politiek blijft beschouwen. Duitslands positie in Europa was overigens een der meest besproken onderwerpen. Ook door vertegenwoordigers van de christelijke partijen uit de overige West-europese landen werd op het belang van dit vraagstuk de nadruk gelegd.

Het werd echter min of meer overschaduwd door een bewogen en soms fanatieke verdediging van Duitslands rechten op hereniging met de Sovjetzone en de afgescheiden gebieden. Merkwaardigerwijze vatte het congres zijn conclusies betreffende deze beide onderwerpen als één geheel samen. De C.D.U. stelt zich het herenigen van Duitsland als eerste taak en zij wil streven naar inschakeling van geheel Duitsland in een Europese gemeenschap.

Wat de binnenlandse politieke verhoudingen betreft, zijn geen tegenstanders van Adenauers gericht op een duidelijke scheiding van regering en oppositie ook in de staten aan het woord geweest. Over de socialisten liet men zich bijzonder scherp uit.

Grote economische successen.

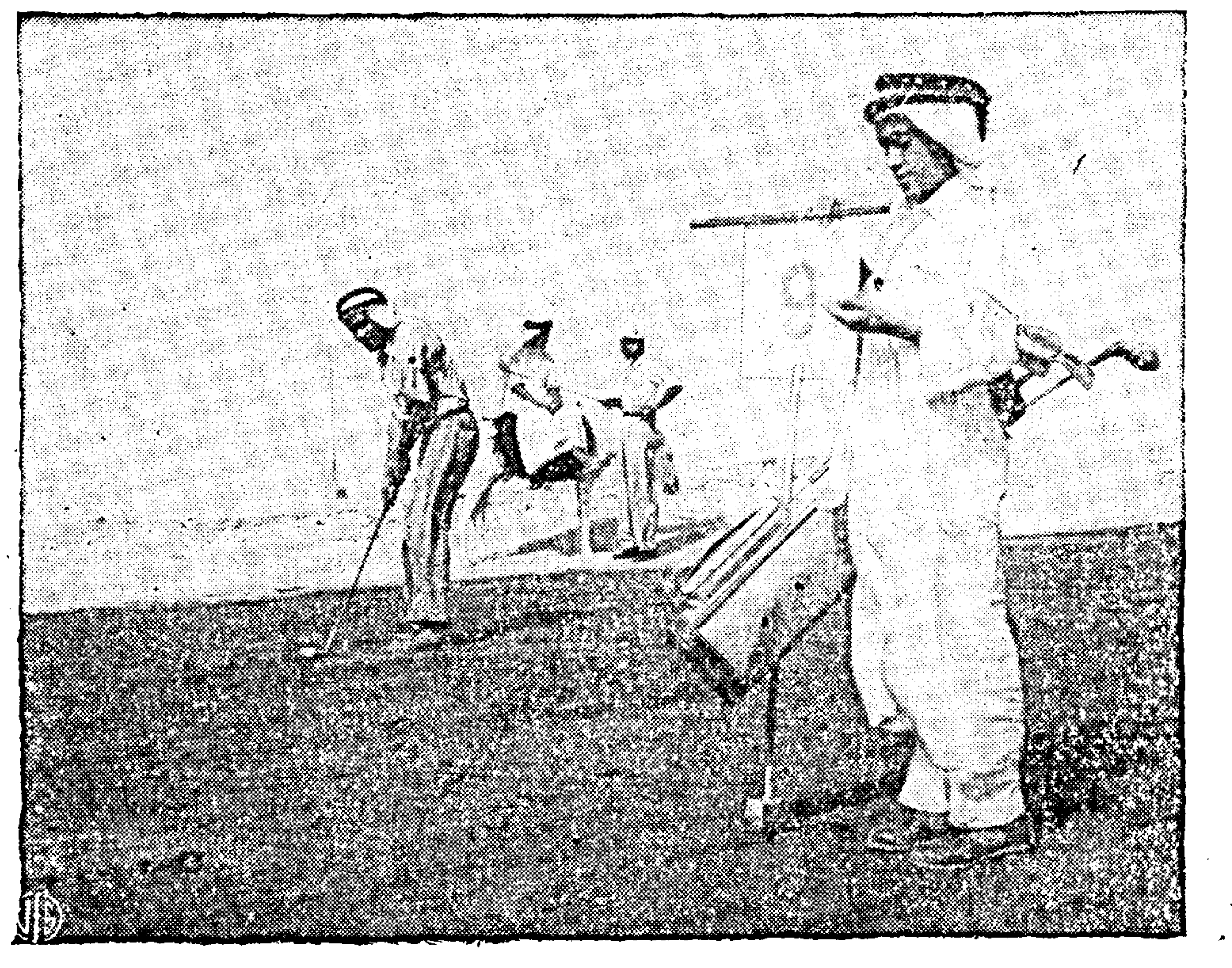
Wat de economische en sociale positie der regering betreft, concludeerde het congres, dat „grote successen" zijn bereikt. Minister Erhard verklaarde, dat onder zijn systeem „sociale markteconomie" de levensstandaard van het grootste deel van het volk is verhoogd, dat het sociale product gestegen is van 40 tot 90 milliard markt, dat de goederenproductie verdrievoudigd is en dat drie millioen arbeidskrachten meer aan het werk zijn dan vóór de oorlog.

Niettemin viel er een schaduw over dit nogal rooskleurige economische beeld. Erhard moest er namelijk voor waarschuwen, dat de bewapeningsinspanning aanmerkelijke verhoging van directe en indirecte lasten over de gehele linie zal nodig maken. Hij heeft zojuist al het plan aangekondigd de benzine-prijs tot 70 pfennig te verhogen en een belasting te vragen van de berijders der autowegen. Er was voor de automobilisten volgens hem echter geen reden om zich over een eenzijdige druk te beklagen, aangezien ook andere groepen spoedig de nieuwe belastingdruk zullen voelen. Inkrimping van levenspeil zou volgens Erhard wel onvermijdelijk zijn, doch over de omvang daarvan maakte hij zich geen overdreven zorgen, daar een verdere stijging van het sociale product bereikbaar is.

Dat Erhard voorts bepaalde correcties op zijn markteconomie in het verschiet zag, zoals controle op verbruik van grondstoffen en kolen, lag in de lijn der verwachting. Dit deed echter niets af aan het beginsel van zijn beleid, dat zoveel mogelijk vrije ontplooiing wenst en vooral een gezond houden van de munt. Het laatste wat Erhard zou willen is een verzwaking van de mark, die hij als een geldvervalsing zou beschouwen. De Dusseldorpse burgemeester, Gockeln, die geldt als middenman tussen de linkervleugel der partij en de rest, kwam op voor het principiële recht van de staat: het leiden der economie.

Deze linkervleugel, die overigens op dit congres niets van zich liet horen, smaakte de voldoening om „het gelijkwaardig inschakelen van de arbeider in de eoconmie" als programpunt de economie" als programpunt aangeduid te zien. Overigens gein het verleden door de partij in vergaande richtlijnen werd samengevat, in Goslar niet veel belangstelling. Het werd in elk geval verre overwoekerd door de actuele vraagstukken van bewapening en verhouding tot het Oostelijk deel des lands.

De regeringspartij heeft op haar congres voorts moeten concluderen, dat zij nog altijd geen vat heeft gekregen op de brede massa van de Duitse jeugd.

DE WOESTIJN IS HUN GOLFTERREIN, — en ze hebben er de ruimte. Deze foto legt een historisch moment vast in de sportgeschiedenis: Saudi Arabieren die voor het eerst golf spelen, nadat ze de kunst geleerd hadden, door hem van de Amerikanen af te kijken. Het zijn geëmployeerden van de Arabisch-Amerikaanse Oliemaatschappij te Dhahran en hun terrein werd aangelegd door Ingenieurs van de maatschappij.

Bezorg de jeugd haar mooiste St. Nicolaas geschenk, door een bezoek aan de N.A.B.L.O. fair op 1, 2 en 3 December 1950

PIA MET HAMER. — Ze kwam uit Denemarken om familie in Iowa (V.S.) te bezoeken en schijnt van plan te zijn om van de gelegenheid gebruik te maken en Amerika onder de hamer te brengen. En aan haar gezicht te zien, schijnt ze nogal optimistisch over de te verwachten opbrengst.

Geen Wild West en geen Koninginne-filmen meer in Indonesie

...Djakarta — Op grond van de nieuwe richtlijnen van de filmkeuringscommissie in Djakarta zal het vertonen in het openbaar van moord- en Wild West-films in Djakarta worden verboden, tenzij haar peil door couperen kan worden verhoogd. Deze maatregel is genomen „in verband met de nog onzekere veiligheidstoestand", zo meldt het Indonesisch blad „Merdeka" vandaag.

De commissie zal ook films van politieke strekking weren, die „onaangenaam" voor een land zouden kunnen zijn, alsook films, waarin een reeks opnamen van de Nederlandse Koninklijke familie wordt vertoond „teneinde ongewenste complicaties te voorkomen". Films met korte opnamen van de Koninklijke familie (filmjournaals) zullen worden vrijgegeven, aldus „Merdeka".

Volgens het Nederlandse blad „De Telegraaf" heeft de Indonesische filmkeuringscommissie er bij de bioscopen in Indonesië, die Nederlandse filmjournaals in hun programma's opnemen, op aangedrongen de film over de opening van de Staten Generaal door Koningin Juliana in September jl. niet te draaien. De correspondent in Djakarta van „De Telegraaf" verneemt uit betrouwbare bron, dat de commissie de film niet op gewone gronden kon weren, maar had besloten, dat de vertoning van deze speciale film „onnodige en ongewenste spanning" zou kunnen veroorzaken, in verband met de huidige politieke situatie in Indonesië. (Het blad merkt op, dat de Koningin het hoofd is van de Nederlands-Indonesische Unie). De correspondent zegt voorts, dat de filmjournaals zeer populair zijn in de weinige bioscopen, waar zij worden vertoond. Het besluit om de opening van de Staten-Generaal in de bioscopen niet te vertonen, is niet van toepassing op de filmvertoningen, die worden georganiseerd ten behoeve van de Nederlandse troepen in Indonesië, aldus de correspondent.

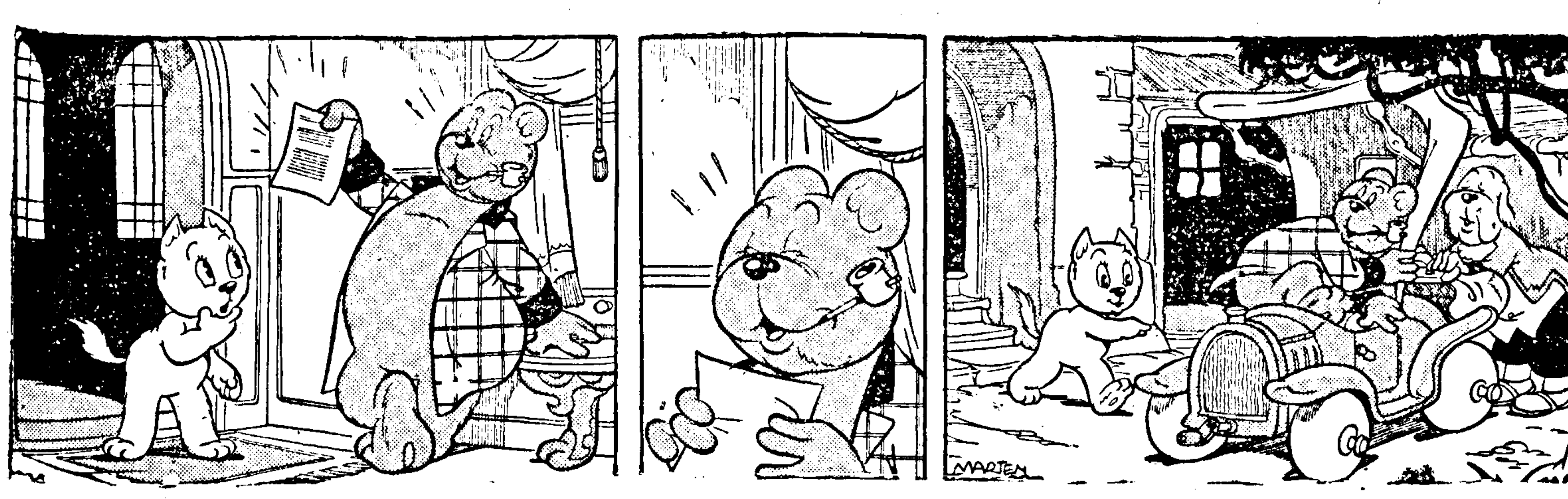
LANDSRADIO- EN TELEFOONDIENST

Ingaande Donderdag, 16 November 1950

wordt het nummer van de Storings- en Informatiedienst van de TELEFOONDIENST uitsluitend 1100. De nummers 01 en 02 komen met ingang van de 16e November te vervallen, zodat het publiek de Storings- en Informatiedienst **ALLEEN** kan bereiken **OP** nummer **1100.**

De wnd. Directeur v/d Landsradio- en Telefoondienst,
L. C. H. M. Bergman.

Tom Poes en het Monster van Loch Ness

...achte heer Bommel", las heer Ollie, „ondergetekende, ...n Macadam, eigenaar van Ness Manor (sinds 1899 gerestau...d en in gebruik als hotel — met stromend water en electrisch ...) roept hierbij Uw hulp in voor de verdrijving van het be...de monster van Loch Ness. Politie machteloos. Klanten blij...weg en bedienden nemen ontslag wegens angst. Schade ...t. Heb reeds een kamer met water voor U gereserveerd. Kom. ...d. Adam Macadam, eigenaar. P.S. excuseer potloodschrift, inkt ...p. Dat is de brief, Tom Poes!"

...Hm!" zei Tom Poes. „Het lijkt meer op een telegram — hij is zeker bang dat zijn potlood te vlug slijt! Wat gaat U doen, heer Ollie?"

„We gaan natuurlijk!" zei heer Bommel kort. „Heren moeten elkaar helpen! Volg me, Tom Poes!"

Even later sjorde Joost, de bediende, een koffer achter op de Oude Schicht en startte heer Bommel de motor.

„Neem plaats, jonge vriend!" riep hij opgewonden. „We gaan naar Schotland! Rust is goed en wel, maar als er een monster verdreven moet worden, staat een Bommel paraat, als je begrijpt wat ik bedoel!"

„Ik begrijp het!" zei Tom Poes.

...pleegsters is niet zo mak...ijk als men voorstelt. Beur... zijn daar voldoende voor ...chikbaar. Wie wil en ge...kt is, kan dus gaan stude... Hij wijst er op, dat echter ...al ter wereld een tekort is ... verpleegsters en vraagt zich ... of deze moeilijkheid later ... ook niet op Curaçao zou ...rdoen.

Het Bestuur heeft aan de ac...tantsdienst gevraagd om ... begroting op te stellen voor ... landshospitaal. Wegens ...kte kon er echter nog niets ... komen. Hij stelt nu aan het ...encollege voor geld op de ...oting uit te trekken voor ... instellen van een serieus ...erzoek naar de mogelijkhe... van een landshospitaal.

...ervolgens besprak hij de ...eilijkheden van het landbouwdepartement op Aruba. Dit departement is zolang ondergedeeld bij Openbare Werken en wijdt de nodige aandacht aan het maken van dammen en putten. Hij is echter met de Statenleden Yrausquin en Eman van mening, dat een reorganisatie nodig is. Dit geval heeft — evenals zo vele dingen — de welwillende aandacht van het Bestuur.

De Ontwateringsexpert

Hierna geeft het C.A.B-lid een lange uitweiding over de nieuwe toezichthouder op de plantsoenen enz. De oude toezichthouder zou op onwaardige wijze ontslagen zijn, volgens de heer Braam. Dit zou gedaan zijn om deze nieuwe man een kans te geven. Dit noemde de heer heer Braam een geval van discriminatie. De heer Henriquez nam dit geval zeer zwaar op en wond zich uitermate op. Hij gaf een exposé van de kundigheden van de nieuwe supervisor der plantsoenen. Het is onstellend wat zo 'n man moet weten. Alleen voor ontwatering heeft hij al een paar jaar gestudeerd. Ondanks al het water, dat in deze man zit en dezer dagen uit de hemel valt, was de heer Henriquez niet af te koelen. Zelfs stille kalmeringen van mede C.A.B.-ers hielp niet. De heer Henriquez eindigde met een ernstige waarschuwing aan de heer Braam, nml. dat deze niet tegen beter weten in door moest gaan met te ageren tegen ambtenaren, die hun best doen. Dat is funikend voor de werkkracht dezer heren.

Onder bijkans angstige stilte beëindigde dit C.A.B.-lid zijn reprimande.

De Caraïbische commissie

C.A.M.-lid Newton zegde toe, dat het Bestuur zal werken voor een gepaste zeggingschap in de Caraïbische commissie. Suriname is met dit onderwerp reeds bezig. Men moet echter niet vergeten, dat ook de andere partijen zoals de U.S.A., Engeland en Frankrijk daarin zeggenschap hebben. Tot nu toe weigerden deze landen een verandering aan te brengen.

Vervolgens sprak de heer Newton over de industrialisatie. Deze eist vele gunstige factoren, die op Curaçao niet allen aanwezig zijn. Er is o.a. voor nodig: goedkope werkkracht, grondstoffen, onderlegde werkers. Dit is hier niet zo. Het Bestuur is echter diligent en is bezig aan een Wijziging van het bestaande belastingstelsel om de vestiging van industrieën hier aantrekkelijker te maken.

Over de haven deelt hij mede, dat het Bestuur het Advies van de Kamer van Koophandel afwacht, dat spoedig komen moet.

De landsradiodienst

Betreffende de zogenaamde wantoestanden bij de landsradiodienst zegt hij, dat voor een sanering daarvan rust en zakelijkheid nodig zijn. Het bedrijf moet doorgaan. Hij stelt voor deze quaestie later in een kalmer atmosfeer te regelen.

Over het statistiekwezen is bij verre van tevreden. Hij noemt het een ongezonde toestand en zegt, dat deze quaestie definitief geregeld moet worden.

Vervolgens spreekt hij nog over broodprijzen en de keuring van vliegtuigen op Aruba, waarbij discriminatie zou plaats vinden ten nadele van landskinderen. De brood-zaak was overigens O.K.

De replieken

Bij de replieken kreeg de heer Debrot het eerst het woord, waarbij hij op geestige wijze zijn neef C.A.B.-lid Debrot te lijf ging in figuurlijke zin dan. Wat het rapport Wever betreft, was hij van mening dit niet openbaar te maken.

Over het opvoedingsgesticht sprak hij waar de broeders de grootste moeite hebben om de jongens bezig te houden. Er is nog steeds geen vakonderwijs en dat alles door de laksheid van het Bestuur. Ook Openbare Werken was niet genegen maar enigszins te helpen. Anderhalf jaar duurt deze ongelukkige toestand voort. Dit alles, omdat er geen geld is en het bestuur niet vooruit geld wilde beschikbaar stellen, zoals dat wel mogelijk is bij cocktailpartijtjes en dergelijke.

De heer Debrot vraagt naar de prestaties van het welvaartsfonds. Hij wil niet ingaan op de quaestie Campo Alegre, doch wil wel van het Bestuur weten of het Bestuur nog steeds van mening is, dat het Campo Alegre in zijn huidige vorm niet in strijd is met de internationale wetten. Hij vraagt grondaankoop op Boca St. Michiel voor verkaveling.

Ten slotte stelt hij voor om de kinderen, die de gewone lagere school niet behoorlijk aflopen buitengewoon lager onderwijs te geven en ze niet zo maar naar de Ambachtschool te sturen. Dit getuigt van weinig eerbied voor deze school.

Het dienstreisje van Goslinga

De heer Gerharts aan het woord zijnde verklaart, dat hij zijn woorden ten aanzien van de inspecteur van het onderwijs gestand wil houden en ze kunnen desnoods zijn onschendbaarheid opheffen.

Hij is er bovendien voor hier in het openbaar zijn mening te zeggen en niet in Commissievergaderingen, waar alles onder stoelen en banken wordt weggestopt. Als het rapport Wever echter niet in het openbaar behandeld kan worden dan wil hij toch in ieder geval, dat de conclusies openbaar worden.

Hij verklaart nadrukkelijk, dat de heer Goslinga wist, dat hij Maandagmorgen om 8 uur terug moest komen voor de Statenvergadering en dat hij onwaarheid spreekt als hij zulks ontkent. Hij geeft hiervoor nog bewijzen. Dan wil hij weten of een hoofdambtenaar tijdens het het weekeind mag reizen. Of de Gouverneur wist, dat de Inspecteur op reis was. Wat de presentiegelden betreft, wil hij weten op de inspecteur ook recht heeft op presentiegelden, wanneer examens worden afgenomen in zijn kantoortijd en op zijn kantoor.

Tot slot wijst hij er nogmaals op in het openbaar de zaken te behandelen om zodoende de rotte mispels uit te kunnen werpen.

Braam beschuldigt Henriquez

De heer Braam vraagt wat „binnenkort" in begrotingsstijl betekent en wil weten wat de verliezen zijn bij de aanloop van gronden op Domi.

Na nog over de spaarbank gesproken te hebben, begint hij weer over dr. Polak en de ontwateringsman. Hij zegt, dat de heer Henriquez zich er met een Jantje van Leiden heeft afgemaakt, dat hij de vragen ontwijkt en dat hij iets verbloemt. De heer Braam vindt die zaak zo belangrijk omdat 't hier om de rechtszekerheid der ambtenaren gaat. De heer Polak werd ontslagen zonder door het Bestuur gehoord te zijn. Wat de plantsoenman betreft heeft hij antwoorden gekregen, die in tegenspraak zijn met het achtenswaardig karakter van het C.A.B. Hij zegt, dat de heer Henriquez de hand houdt boven het hoofd van de heer Stuyvenberg. Hij hoopt van harte, dat de verkiezingen een ander C.A.B. zullen brengen, waarin de heer Henriquez niet zit. Hij eindigt met te zeggen, dat hij het er niet bij zal laten zitten. Hier is sprake van discriminatie. Het is een ongure affaire.

Antabus en de villageschande

De heer Yrausquin repeteert practisch zijn eerste rede en komt nogmaals op voor een humaner behandeling van dronkaards. Hij prijst de Antabusbehandeling Hij vraagt steun voor de behoeftige gezinnen van gevangenen en verzoekt een soepeler toepassing van de bouwwet in de buitendistricten. Hij wil een oplossing voor de village een schande van Aruba en een oplossing voor de landbouw. Voor de vissers komt hij op om deze te helpen aan boten met motoren enz.

Fel is zijn critiek op de bestuursgemachtigde van Onderwijs, die geen eigen visie heeft gegeven over het probleem, dat hij stelde voor de kinderen, die te oud zijn of niet meekunnen, op de school. Hij had een eigen visie verwacht en geen napraten van een ambtenaar. Hij wil alsnog weten, wat het Bestuur zal doen.

BEKENDMAKING.

H.H. werkgevers worden erop gewezen, dat tot 15 November 1950 gelegenheid bestaat om voor in 1949 aangevangen ziekteregeling van het onder de **Ziekteregeling** vallende personeel, bij de N.V. Fatum vorderingen in te dienen voor het ziekengeld. Na deze datum ingediende vorderingen kunnen niet meer in behandeling worden genomen.
Voortaan dienen bovenbedoelde vorderingen terzake van een in enig jaar aangevangen ziektegeval vóór 30 Juni in het d.a.v. jaar te worden ingediend bij de N.V. Fatum, zulks in overeenstemming met het bepaalde in de Comptabiliteitswet.

De Gezaghebber van Aruba.

Doñonan di trabao cu tin cuenta pendiente di **ziekengeld** pa cobra over di aña 1949 tocante casonan di enfermedad di nan empleadonan, cu ta cai bao di **Ziekteregeling,** tin ocasion di manda nan cuenta ainda di mas tardá te dia 15 di November 1950.
Despues di e fecha ei e cuentanan over di aña 1949 no por worde pagá mas. En lo sucesivo doñonan di trabao mester manda cobra nan cuenta di **ziekengeld** cu nan a paga nan empleadonan over di cualkier aña, di mas tardá te dia 30 di Juni cu ta sigui despues di e aña den cua e **ziekengeld** a worde pagá, segun ta stipulá pa ley di comptabilidad.

Gezaghebber di Aruba.

Polydor sin cuero

De heer Eman constateert, dat de sfeer der Staten te laag staat. Hij zegt, dat er geen goede verstandhouding tussen Aruba en Curaçao zal bestaan zolang er 12—8 is. Hij noemt zijn collega Debrot een Polydor sin cuero, die wel niet kwaadaardig is, maar toch alles maar omver gooit. Hij vindt Debrot egoïstisch, omdat deze niet over het Campo Alegre wil praten. Dit egoïsme spruit waarschijnlijk voort uit het feit, dat Debrot getrouwd is. Vervolgens beantwoordt de rede van de heer Eman zo ongeveer de rede van de heer Yrausquin. Als visserij-expert wil hij geen motoren. Ook zegt hij niet te generaliseren wat dronkenschap betreft. Aruba is toch niet droog te maken Trouwens waarom ook. Wel moeten er maatregelen genomen worden om dronkenschap te bestrijden.

De man der satisfactie

De heer Marchena heeft zijn rede geheel besteed om de heer Gerharts te kraken. Het spijt hem, dat hij niet kan spreken van het **geacht** medelid Gerharts, want volgens hem verdient de heer Gerharts geen achting. De heer Gerharts spreekt kwaad en bekladt en belastert op onverantwoordelijke wijze. Hij maakt misbruik van zijn immuniteit. Wanneer hem persoonlijk zo iets zou gebeuren, dan zou hij satisfactie eisen en zo hij deze niet kreeg dan zou hij eigen rechter spelen. Hij verklaart verschillende malen, dat hij zich niet meer zal opwinden. Naar aanleiding van al het gepraat over het bezoek van de inspecteur van het Onderwijs op Bonaire, wil hij weten of eens onderzocht kan worden of een hoge Ambtenaar van O.W. zijn reisje, die gepaard gaat met politiek, zelf wel betaalt.

Prullen en Nullen

De heer Amelink zegt, dat men eigenlijk het voorbeeld van Suriname had kunnen volgen door de begroting in een half uur af te handelen in plaats van nu al twee dagen te praten. De vergadering in Suriname werd wel geschorst, omdat de leden elkander vodden noemden. Is het hier échter beter waar men spreekt van prullen en nullen.

De heer Amelink wil een duidelijker antwoord over de gelijkschakeling van de politie. Volgens hem werd de geldelijke regeling met de hogere politie-ambtenaren beter geregeld dan de lagere.

Hij waarschuwt ervoor de wetgevende macht niet te verwarren met de uitvoerende macht. Dit in verband met een toezegging van het Bestuur om overleg te plegen welke wegen in orde gemaakt zullen worden. De Staten moeten de gelden voteren. De vraag: welke wegen moet het Bestuur beantwoorden.

Hierna geeft de heer Amelink critiek op de heer Gerharts. Volgens hem heeft de heer Gerharts het volste recht vragen te stellen en critiek te oefenen op de dienstreis van den heer Goslinga. Maar over hetgeen hij spreekt op een politieke vergadering en wat hij doet tijdens een filmvoorstelling is parlementair niet juist te spreken. Dit behoort als politiek tegenstander op een politieke vergadering thuis.

Na de heer Amelink legt de heer Jonkheer als leider van de Democratische partij een verklaring af, die wij elders publiceren.

Tot slot spreekt Statenlid Kwiers, die zeer tevreden is over de antwoorden van het Bestuur. Hij dringt er op aan, dat de rechters de landstaal zullen kennen. Zo moeilijk is het niet. Als de fraters het zo spoedig kunnen leren, dan zal het anderen ook wel lukken.

Hierna werd de vergadering gesloten. Het was zeven uur..

ARUBA

DE CANDIDAATSLIJSTEN OP ARUBA

De nummering der lijsten op Aruba had heden plaats en wel als volgt:

Lijst Werleman no. 1; Eenheidspartij II, lijst Tromp III, lijst Croes IV en A.V.P. V.

DE ONTEIGENING VAN ELECTRA

Hedennacht om 12 uur had officieel de onteigening plaats van het electriciteitsnet van Electra.

De vertegenwoordigers van het Gouvernement namen van de vertegenwoordiger van Electra de sleutels en bescheiden over. Alles verliep in volkomen harmonie.

Om 9.20 uur werd zonder moeilijkheden door de nieuwe maatschappij de stroom overgenomen in Oranjestad, Dakota en Balashi.

CURACAO

ROUWBEKLAG.

Namens Zijne Excellentie de Gouverneur heeft adjudant kapitein v.d. Beek officieel een bezoek van rouwbeklag afgelegd bij de consul-generaal van Venezuela, alhier. Dit in verband met de moord op de president van de Venezolaanse militaire Junta.

DE N.A.B.L.O.-FAIR.

De heer Piña, de voorzitter van de propagandacommissie van de N.A.B.L.O.-fair, deelt ons mede, dat men in onderhandeling is met het orkest 'Angelita' uit Santo Domingo, om op de fair te komen spelen. Dit orkest bestaat uit 23 personen.

Hedenavond om 8.30 uur houdt de heer Piña een vraaggesprek met de bekende voetballer Coffie.

WIJZIGING OPENINGSTIJDEN TELEGRAAFKANTOREN.

De wnd. Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst vestigt er de aandacht op, dat, met ingang van Donderdag 16 November de openingstijden van de TELEGRAAF-kantoren zijn gewijzigd als volgt:

Kantoor Hato: werkdagen van 0700 — 1845.

Kantoor Handelskade 18: werkdagen van 0700 — 1945.

Kantoor Wilhelminaplein (CW Z-gebouw): dag en nacht geopend.

WEST INDISCHE SCHAAKBOND.

Persoonlijke kampioenschap van Curaçao 1945.

Uitslag 5de ronde:

Pang Atjok — Zonenschain 0—1; Schob — Voordenhout 1—0; Kleyngeld — Moron 1—0; Meit — de Castro 1—0; Avis — Rigaud 0—1; Martinez — Booi 1—0; den Houting — O. de Leon 0—1; de Leon Sr. — v/d Horst 0—1; de Vries — Goedendorp 1—0.

De stand is momenteel als volgt:

Pang Atjok, Schob en Zonenschain 4 pnt.; Kleyngeld en Meit 3½ pnt.; Voordenhout, Martinez en Rigaud 3 pnt.; Moron en O. de Leon 2½ pnt.; de Castro, Avis, Booi en v/d Horst 2 pnt.; den Houting 1½ pnt.; de Leon Sr. en de Vries 1 pnt.; Goedendorp ½ pnt.

Maandag, 20 Nov. a.s. in het Repetitielokaal: laatste ronde:

Meit — Pang Atjok; Kleyngeld — Schob; Zonenschain — Voordenhout; Rigaud — Martinez; O. de Leon — Moron; de Castro — Avis; v/d Horst — den Houting; de Vries — Booi; Goedendorp — de Leon Sr.

VOORDRACHT OVER DE ENCYCLOPAEDIE DER NEDERLANDSE ANTILLEN.

Donderdag 16 November zal Dr. Ds. A. J. C. Krafft voor de Rotary Club 's middags een voordracht houden over de geschiedenis van het ontstaan van de Stichting der Encyclopaedie, over de financiën, de uitgever, de wijze van uitgave, waarom juist nu een Encyclopaedie.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

More Mac Gulf van La Guaira; *Koningin Emma* van Aruba; *Ruysdael* naar Macland; *Sta. Paula* van New York naar La Guaira; *Otawa Nelly* naar Cristobal; *Morela* van La Guaira; *Ogeka* van Pto. Cabello en *Ersilia* naar Porto La Cruz.

NIEUWS VAN OVERAL

VERKIEZINGEN IN GUATEMALA

Guatemala. — Als het resultaat van de verkiezingen, die op Vrijdag, Zaterdag en Zondag in Guatemala zijn gehouden, is kolonel Jacobo Arbenz Guzmán met grote meerderheid voor de periode 1951/1957 tot president van de republiek Guatemala gekozen. Guzmán behaalde 294.217 stemmen tegen generaal Yoigoras Fuentes, de rechtse candidaat 67.189 en de diplomaat Jorge 27.590 stemmen.

SERETSE KHAMA DOET AFSTAND

Londen. — Seretse Khama heeft Dinsdag bevestigd, dat hij een overeenkomst gesloten heeft met zijn oom, de oud-regent Tsjekedi, waarin hij afstand doet van zijn rechten en van die van zijn kinderen op het stamhoofdschap van de Bamangwato's.

AGENDA

WEST-END: „The red Danube" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The counter feitors" 19 en 21 uur.

ROXY: „Street Corner" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica del Pueblo, Bredestraat 82 (O), tel. 3718.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen. tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. Huksloot van 7 — 15 uur, tel. 1193 en 5210.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster De Lannoy, Weg naar Welgelegen 6, tel. 3893.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 18: werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Conjunto La Plata; 21.30 Actuele causerie; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 ... roep-advertenties; 18.00 Lotex; 18.15 ... Sociaal Instituut; 18.30 Cowboy Songs; 1... Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Wo... dagavond Concert. 2?.50 Radio Kro... 21.20 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 ... H. Helweg, tel. 2140—2843.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Ber... laan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. Gautier, N... pont 77-B, tel. 2902.

C.S.M.

Rederij: F. R. v. Rosevelt, tel. 244...

Scheepsagentschap: 00.00 — 08.00 18.00 — 19.00 uur en 23.00 — 24.00 A. Bloemink, tel. 2288; 08.00 — 18.00 en 10.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 24... 2551.

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 222...

Bioscoop: Woensdag: „Het spel gaat ... ginnen". Toegang boven 14 jaar. Van 1... 16 jaar uitsluitend onder geleide

LANDSRADIO- EN TELEFOONDIENST.

De wnd. Directeur van de Landsradio- en Telefoondienst maakt bekend, dat de uren van openstelling van de **TELEGRAAF-kantoren HANDELSKADE 18 en HATO**, met ingang van de 16e November 1950, als volgt zijn gewijzigd:

Kantoor HANDELSKADE 18 geopend op WERKDAGEN van 07.00 — 19.45.

Kantoor HATO geopend op WERKDAGEN van 07.00 — 18.45.

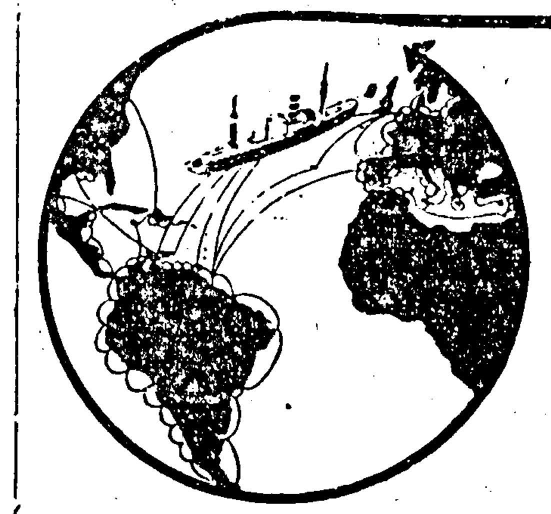
Het TELEGRAAF-kantoor WILHELMINAPLEIN (CWZ-gebouw) blijft DAG en NACHT geopend.

Verzendt Uw telegrammen via de LANDSRADIODIENST.

SNEL

BILLIJK

BETROUWBAAR

KNSM

KLM AGENTEN

TEL. WILLEMSTAD 1240
ORANJESTAD 1777
SAN NICOLAS 5196

AANKOMSTEN		TE CURAÇAO:	TE ARUBA:
van NEW YORK:			
	ms. Poseidon	21 Nov.	21 Nov.
	ss. Triton	28 Nov.	28 Nov.
van de GULFHAVENS:			
	ms. IJssel	16 Nov.	17 Nov.
	ms. Waal	30 Nov.	1 Dec.
van EUROPA:			
	ms. Delft	20 Nov.	22 Nov.
	ss. Farmsum	30 Nov.	—
	ms. Bali	30 Nov.	—
	ms. Hecuba	1 Dec.	2 Dec.
van de RIVERPLATE:			
	ss. Hermes	4 Dec.	—

VERTREKKEN VAN CURAÇAO NAAR:

Amsterdam	ms. Delft	21 Nov.	ss. Baarn	24 Nov.
Antwerpen	ms. Delft	21 Nov.	ss. Baarn	24 Nov.
Barbados	ms. Oranjestad	19 Dec.		
Barranquilla	ss. Farmsum	1 Dec.	ss. Hermes	5 [illegible]
Cartagena	ss. Farmsum	1 Dec.	ms. Hestia	6 Dec.
Ciudad Trujillo	ss. Bacchus	18 Nov.	ms. Poseidon	22 Nov.
Cristobal	ms. Clio	17 Nov.	ms. Delft	21 Nov.
Gulfhavens	ms. IJssel	16 Nov.	ms. Waal	30 Nov.
Kingston	ms. Delft	21 Nov.		
La Guaira	ms. Manto	16 Nov.	ss. Farmsum	1 Dec.
Maracaibo	ms. IJssel	16 Nov.	ss. Telamon	16 Nov.
New York	ss. Telamon	16 Nov.	ss. Bacchus	18 Nov.
Oranjestad	ms. IJssel	16 Nov.	ms. Delft	21 Nov.
Paramaribo	ms. Hecuba	6 Dec.		
Port au Prince	ms. IJssel	16 Nov.	ms. IJssel	14 Dec.
Port of Spain	ms. Manto	16 Nov.	ms. Oranjestad	19 Dec.
Pta. Cardon	ms. Delft	21 Nov.	ms. Hestia	6 Dec.
Pto. Cabello	ss. Farmsum	1 Dec.		
Puerto Limon	ms. Delft	21 Nov.	ms. Oranjestad	7 Dec.
Puerto Plata	ms. IJssel	16 Nov.	ss. Bacchus	18 Nov.
Westkust Z. Am.	ss. Bennekom	14 Dec.		

Bovenstaande data zijn voorlopig aan verandering onderhevig

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V. AMSTERDAM

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

— Wat is er aan de hand? vroeg Hubert, nadat hij op de butler toegetreden was. — Welk geheim zit je dwars?

— Hij is er, mijnheer, fluisterde Turner op hese toon.

— Wie is „hij"?

— De oude heer, mijnheer.

— Wel drommels. — Je bedoelt de professor toch niet? vroeg Hubert vlug.

— Ja, mijnheer, hij bevindt zich aan de zijdeur.

— Wat verlangt hij? Waarom moest hij net op dit ogenblik hier komen? vroeg Hubert ongeduldig. — De oude gek! Sinds maanden is hij hier niet verschenen, maar juist op deze belangrijke avond komt hij opdagen!

— Ik trachtte hem af te schepen, mijnheer, maar hij wilde niet luisteren. zei Turner op gedempte toon. — Hij stond er op U te zien. Hij zegt, dat hij U iets zeer belangrijks heeft mee te delen.

— Alles wat noodzakelijk gezegd moet worden zal ik hem dan wel eens vertellen, dreigde kapitein Belsham.

— Wat is er aan de hand, Hubert? vroeg Lady Caryll aan de andere kant van het wijde portaal.

— Het heeft niets te betekenen, tante — ik ben dadelijk terug, antwoordde deze. — Kom, Turner, wij zullen ons spoedig van het oude fossiel ontdoen. Wat bezielt hem om hierheen te komen!

Gezamenlijk gingen zij de trap af, warna Hubert, Turner in de hall achterlatende, door de overwelfde gang naar de zich in het donker bevindende zijdeur liep. Deze stond open.

Professor Nathaniël Quelch, die er in de duisternis meer dan ooit als een gier uitzag, stond hem in de deuropening op te wachten.

— Er bevindt zich een buitengewoon heldere ster in het noordelijke firmament, zei professor Quelch op zijn pedante manier. — Indien je je wetenschappelijk inzicht zoudt willen verbreden —.

— Ik interesseer mij niet voor de sterren, onderbrak kapitein Belsham hem ongeduldig. — Wilt U beweren, dat U geen betere reden voor uw komst kunt opgeven?

— Tut — tut! De ster heeft enkel secundair belang, dat geef ik toe, zei de oude man. — Ik moet je echter iets anders tonen — iets zeer eigenaardigs en verschrikkelijks. Kom, Hubert, je moet naar mij luisteren.

Hij nam Hubert bij de arm en trok hem zachtjes mee naar buiten. Kapitein Belsham had de korte, stevige knuppel niet opgemerkt, welke professor Quelch in de hand had.

Krak!

Zo vlug en zuiver was de slag toegediend, dat kapitein Belsham de klap zelfs niet voelde aankomen. Zonder een kreet te slaken viel hij krachteloos aan de voeten van de professor neer. Die ene klap was voldoende geweest.

— Drastisch, zei de professor zachtjes, maar afdoende

Hij toonde thans over een onvermoeide kracht te beschikken. Zich neerbuigend, boog hij het lichaam dubbel, wierp het over zijn schouder en verdween er mee in de stilte van de tuin.

Zo handig was de daad verricht dat Turner, die in de hall stond te wachten, niets gehoord had dat zijn achterdocht kon opwekken. Toen de butler zich dan ook een minuut later naar de zijdeur begaf, kwam hij tot de overtuiging, dat Hubert met de voor de hand liggende conclusie, dat kapitein Belsham de oude man terug naar zijn geïsoleerde verblijfplaats bracht.

Feitelijk was het professor Nathaniël Quelch, die de ander wegbracht. Hij bereikte de Kerker van de sleutelbewaarder en lachte in zichzelf toen hij, nadat hij de deur gesloten had, er de zware grendels voor schoof. Vervolgens deponeerde hij zijn last in een stoel en onderzocht de vurige buil die op het hoofd van Hubert te voorschijn was gekomen.

Hij knikte tevreden. Hij had zijn werk goed verricht. Hubert was volkomen buiten bewustzijn en waarschijnlijk zou hij nog geruime tijd in de toestand blijven verkeren.

Na dit korte oponthoud hees de vreemde oudde man zijn last meer op zijn schouders en begon er de nauwe, stenen trap mee te beklimmen, die naar het eigenaardige kleine observatorium leidde boven in de toren. Geen moment hield hij stil; onophoudelijk en onvermoeid ging hij verder tot hij boven was aangeland.

De professor vertoonde thans echter tekenen van vermoeidheid; zijn adem kwam snel en het zweet hing in druppels op zijn voorhoofd.

Flauw sterrenlicht filterde door de spleetachtige ramen, maar voor het overige verkeerde de kamer in duisternis.

— Ik zal mij moeten haasten, prevelde de professor.

Hij legde zijn last neer, ontstak vervolgens een kaars en ging zich toen van zijn slachtoffer verzekeren.

Hij deed dit op een opmerkelijke maar zeer effectieve wijze. Aan een der muren bevond zich een zware, eikenhouten balk, die ongeveer een voet breed was. Het achterste gedeelte was in de muur verzonken. Hoewel de voorkant volkomen glad was, bevond zich aan beide zijden een aantal ijzeren uitsteeksels.

Deze uitsteeksels waren eeroud en de grimmige betekenis er van was maar al te duidelijk. In de slechte, oude tijd — eeuwen geleden — vervulde deze toren ongetwijfeld de rol van gevangenis, waarbij de slachtoffers in machteloze toestand aan die paal bevestigd werden. De roestige, oude pennen konden geen andere betekenis gehad hebben.

Kapitein Belsham rechtop tegen de paal zettende, begon de professor hem er met touwen tegen te bevestigen, waarbij hij de uiteinden daarvan aan de uitsteeksels vastknoopte. Op deze manier stond zijn gevangene recht overeind, maar even hulpeloos alsof hij zich in een ijzeren kooi bevond.

De oude man wendde zich af en doofde de kaars. Hierop zette hij zich in de enig beschikbare stoel, nam het eind van de telescoop, die zich in het midden van het vertrek bevond, in zijn handen en keek aandachtig door het oculair.

Professor Quelch schonk deze avond aan de sterren echter in het geheel geen aandacht. Hij hield zich onledig met de tijdspassering waarvan hij Sexton Blake op de hoogte gebracht had; hij richtte dan ook de telescoop regelrecht naar de donkere massa van Huize Bryton en na een korte tijd kreeg hij een verlicht raam midden in de lens. De professor hield de telescoop thans volstrekt bewegingloos en stelde nog even bij.

De gordijnen van de ziekenkamer waren niet teruggetrokken, zodat het de professor mogelijk was om recht in de kamer te kijken en daar de toren hoger laag dan de slaapkamer, liet zijn uitzicht niets te wensen over.

Het was een krachtige kijker en op deze korte afstand kreeg men, bij het turen door het oculair, een indruk als van tovenarij. De ziekenkamer scheen op een paar voet afstands te liggen. Het was precies alsof men, achter de gordijnen staande, naar binnen keek.

De speurder, zittend in duisternis van de toren, kon bewegingen van Ralph bij operatietafel volgen en ook hij Dr. Summers, die het vingsmiddel in gereedheid bracht. De twee verpleegsters stonden in gereedheid. Alle hadden vreemde maskers het gelaat.

De patiënt, die met witte ... ken bedekt was, lag reeds op operatietafel.

In één woord, de operatie stond op het punt een aanvang te nemen.

— Prachtig! prevelde de professor voldaan. — Ik ben op tijd.

Met gespannen aandacht keek hij toe en scheen in het geheel niet verwonderd te zijn, dat de gordijnen open gelaten waren. Hij was blijkbaar volkomen tevreden, dat hij een ononderbroken gezicht had op de gehele handeling.

Het was een stille, kalme nacht en ongewoon warm. De slaapkamer van Lord Bryton was voorzien van grote Franse ramen, die op een breed balkon uitzagen. De ramen stonden wijd open, zodat het uitzicht de professor niet beter kon